Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
No 13 26 MAART 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen Knabbel en Babbel deze week met slaperige kopjes uit hun boom kropen, stond de zon al stralend boven 't Duckstadse bos. „Jippie!" jubeide Babbel. „Kijk 'ns om je heen, Knabbeltje! Het is lente! De tulpen bloeien en de narcissen èn de bloterbloempjes!" „Boterbloempjes bedoel je," zei Knabbel. „En je kunt beter niet om je heen kijken.. Moet je daar maar eens zien!" Hij wees op een warrige hoop struiken en onkruid achter een bouwvallig huisje.
„Foei!" deed Babbel verontwaardigd. „Het huisje van de grote Boze Wolf! Je kunt wel zien dat Wolfje bij de biggetjes logeert. Kom, laten wij die tuin 'ns gaan opknappen! Misschien komt de Boze Wolf dan ook wel in lentestemming en is hij niet zo erg boos meer." De twee gingen aan de slag. Ze rukten al het onkruid uit de grond en zetten er mooie, geurige bloemen voor in de plaats. Toen ze, na een uurtje hard werken, klaar waren gingen ze op een afstandje hun werk bewonderen.
„Hè, wat moet dat hier?!" riep opeens een boze stem. Met grote passen kwam Midas op ze afgestevend? Wie heeft hier die.... die bloemen gezet?!"
„Wij...., vindt u ze niet mooi?" stamelde Babbel.
„Mooi?" gromde de Wolf. „Al die tulpen en narcissen en.... en...."
„En bloterbloemen!" vulde Babbel aan. — „Bloterbloemen?" lachte Midas en er kwam een zachte trek op zijn anders zo boosaardige uiterlijk. „Ja.. eigenlijk ziet het er wel aardig uit zo," zei hij.
Toen streelde hij met z'n grote grove handen hun kopjes en zei: „Kom, jongens, ik heb nog wat pinda's, die ik van meneer Beer ge..eh..geleend heb. Daar ga ik jullie fijn op tracteren!"
En zo begonnen zij de komst van de lente te vieren. **OOM DONALD**

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie tulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 6.
1e prijs: Coba Muyskens, **Hellevoetsluis.**
2e prijs: Loes Behage, **Heemstede.**
3e t/m 12e prijs: A. Loman, **Merksem (Blg.);** Rein van Staalduinen, **'s-Gravenzande;** Sjaan d. Groot, **Zevenhoven;** A. Romijn, **Den Haag;** Paul Rupert, **Krommenie;** Chris v. d. Huist, **Bemmel;** Ad Vermeulen, **Etten;** M. v. Dijk, **Bedum;** Tietje d. Boer, **Warga;** Sonja Peemer, **Dorgerhout (Blg.).**
13e t/m 22e prijs: Nico v. d. Wal, **Stein;** Gerie Schipper, **Wierden;** B. Ramaker, **Heino;** Marianne Arriëns, **Rijswijk;** Johan Schrier, **Wissekerke;** Geert Jan d. Groot, **Rotterdam;** Hans Evenhuis, **Schoonoord;** Johan Regeling, **Amsterdam;** H. Meeuwis, **Turnhout (Blg.);** Elien Kobus, **Zwanenburg.**
De oplossing van prijsvraag no. 11 luidt: **TROM.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Bedankt, jongens en meisjes, voor de stroom van brieven, die er deze week weer bij mij is binnengekomen! Ga zo door! Jullie weten het: hoe meer brieven ik krijg, hoe leuker ik het vind. Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en — als je in België woont — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.
ANGENIETJE DE GROOT, BEETGUM. Wat een gezellige brief heb ik van je gekregen, Angenietje! Ik ben blij dat ik nu zoveel van je weet! Hoe vind je het op de Huishoudschool? Heb je al veel lekkere hapjes klaargemaakt? En is alles tot nu toe goed gelukt? Het lijkt me heel erg moeilijk om precies te weten hoeveel zout daarin moet en hoeveel peper hierin en ga zo maar door!
MARIE-JOSEE DE KNOP, SINT JANS MOLENBEEK. Je bent hartelijk welkom in onze grote vriendenkring, Marie-Josée! Je treft het wel, hè? Vorige week stond er in ons Vrolijk Weekblad 'n avontuur van Wolfje en ik kan je nu wel vast verklappen dat er volgende week weer een avontuur van hem komt!
ROBBIE PULLEN, DEN HAAG. Ik ben toch zo benieuwd hoe jouw paasrapport zal zijn, Robbie! Mooier dan het kerstrapport kan het al haast niet, hè? Maar je weet nooit.... Misschien is die 6 voor gymnastiek in deze drie maanden ook nog een 8 geworden!
RUDY DE MEESTER, GENT. Weet je, Rudy, zelfs al heb je de uitslag van de wekelijkse prijsvraag goed, dan is het nog niét zeker dat je ook een prijsje krijgt. Er komen altijd 'n heleboel goede oplossingen binnen en ik heb iedere week maar tweeëntwintig prijzen.... Volhouden maar!

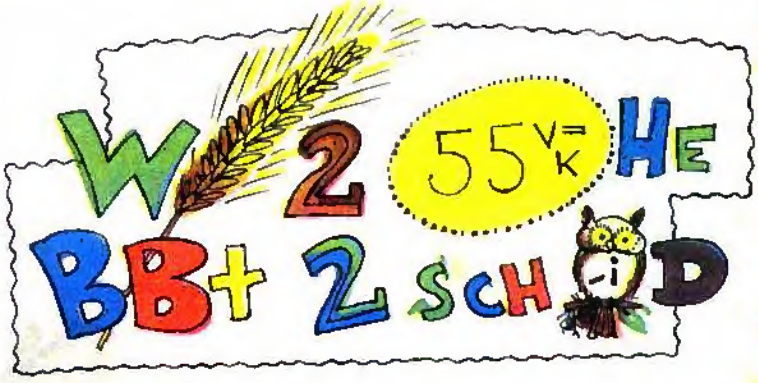

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 14

Welk bekend spreekwoord staat in deze rebus te lezen? Als je het weet, schrijf dan het spreekwoord, dat uit zes woorden bestaat, op een briefkaart en stuur die vóór 7 april, als je in Nederland woont aan: *„Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam,* en als je in België woont aan: *„Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.* Vergeet vooral niet je naam en adres op de briefkaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 14".
Veel succes, allemaal!

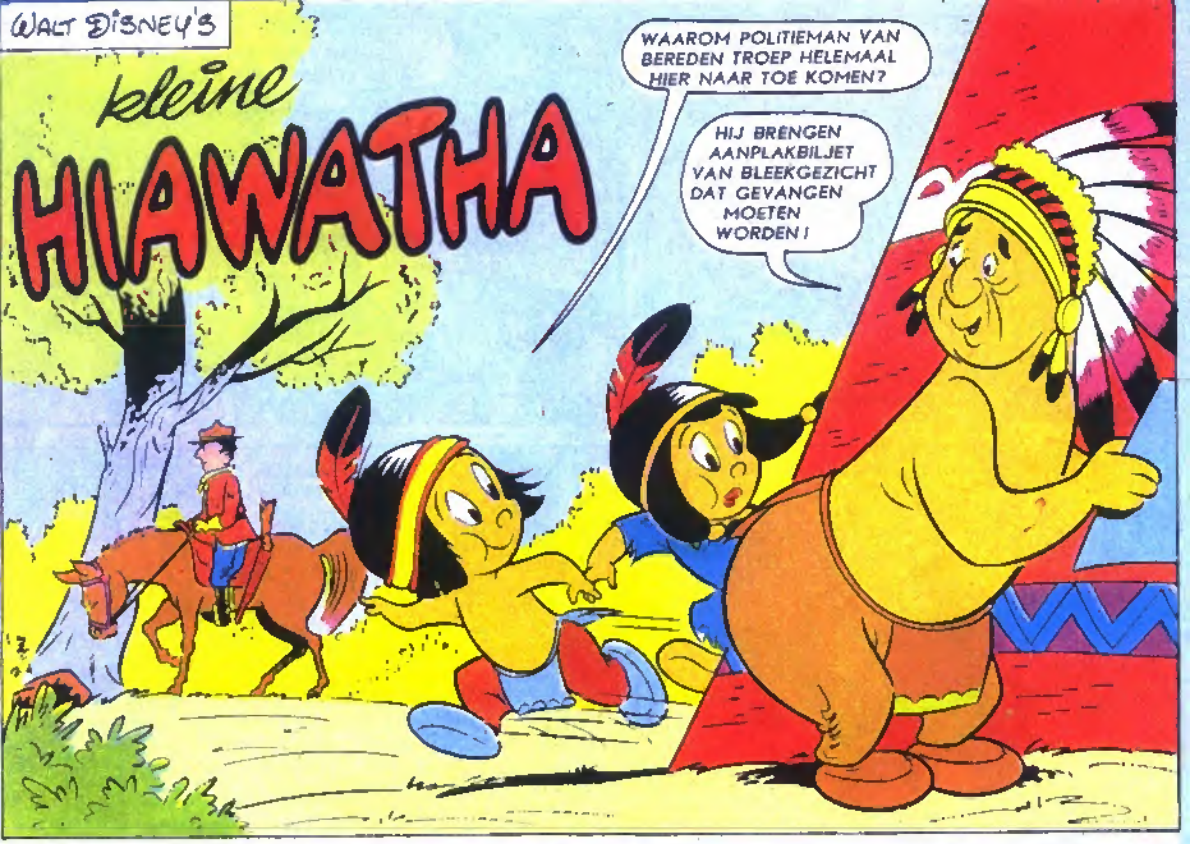
WALT DISNEY'S
kleine
HIAWATHA
WAAROM POLITIEMAN VAN BEREDEN TROEP HELEMAAL HIER NAAR TOE KOMEN?
HIJ BRENGEN AANPLAKBILJET VAN BLEEKGEZICHT DAT GEVANGEN MOETEN WORDEN!

MIJ BILJET OP GROTE RAADSWIGWAM ZULLEN PLAKKEN. ALLE KRIJGERS HET MOETEN LEZEN!

HOE KOMEN HIJ TWEE GEZICHTEN HEBBEN?
DAT TWEE FOTO'S VAN ÉÉN GEZICHT ZIJN, ZILVERSLANG! ZO JIJ HEM KENNEN VAN OPZIJ EN VAN VOOR!
DE MOTERBOEF
GROTE BELONING!

JIJ ZIN HEBBEN OM SPELLETJE TE GAAN SPELEN? WIJ ZULLEN DOEN POLITIEMANNETJE!
DAT WEL LEUK LIJKEN! MAAR HOE WIJ DAT DOEN?

MIJ EERST HOED ZULLEN HALEN, DIE VADER VOOR MIJ IN GROTE STAD GEKOCHT HEBBEN.
MAAR WAT MIJ ZULLEN DRAGEN?

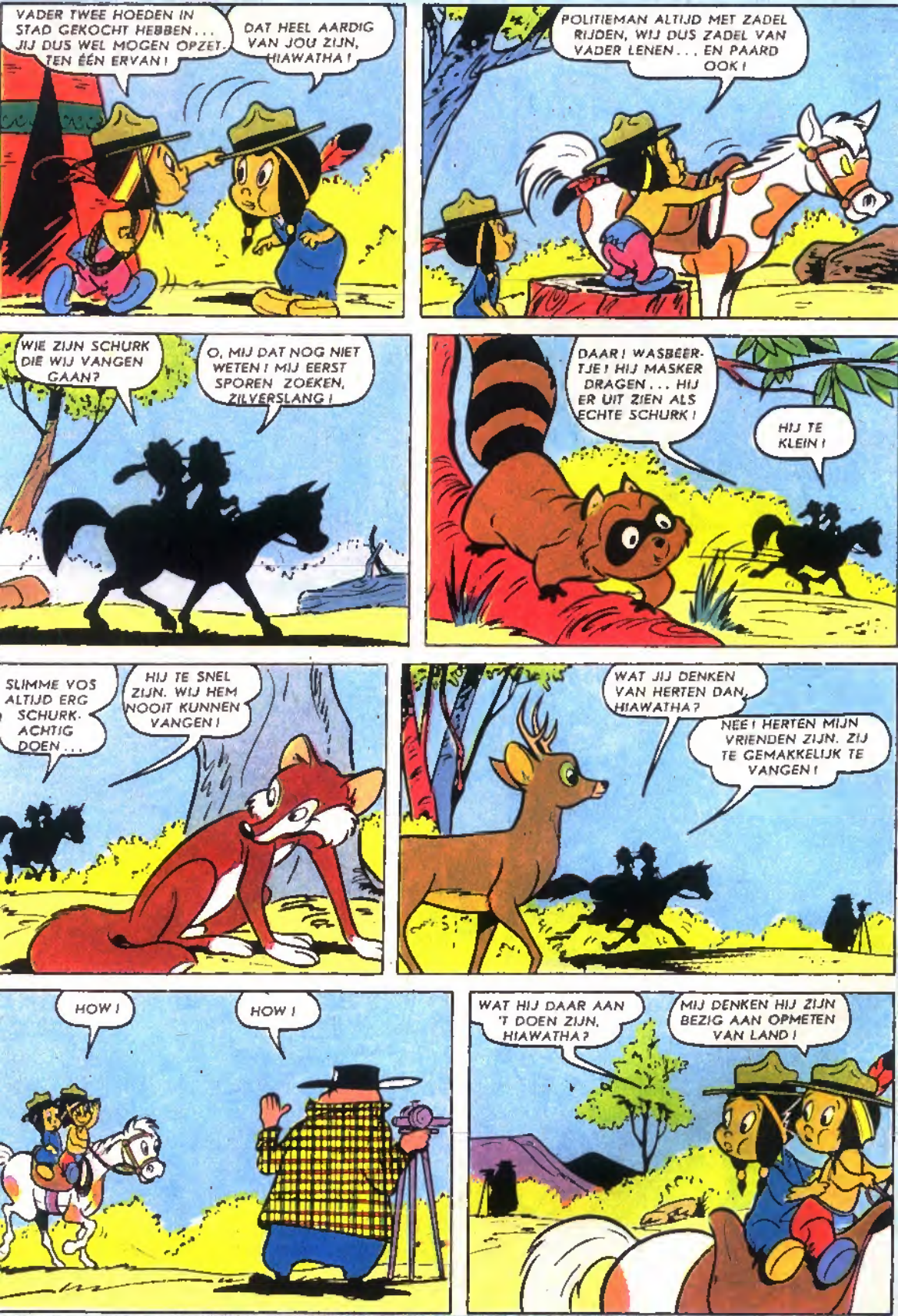
VADER TWEE HOEDEN IN STAD GEKOCHT HEBBEN... JIJ DUS WEL MOGEN OPZETTEN ÉÉN ERVAN!
DAT HEEL AARDIG VAN JOU ZIJN, HIAWATHA!
POLITIEMAN ALTIJD MET ZADEL RIJDEN, WIJ DUS ZADEL VAN VADER LENEN... EN PAARD OOK!
WIE ZIJN SCHURK DIE WIJ VANGEN GAAN?
O, MIJ DAT NOG NIET WETEN! MIJ EERST SPOREN ZOEKEN, ZILVERSLANG!
DAAR! WASBEERTJE! HIJ MASKER DRAGEN... HIJ ER UIT ZIEN ALS ECHTE SCHURK!
HIJ TE KLEIN!
SLIMME VOS ALTIJD ERG SCHURKACHTIG DOEN...
HIJ TE SNEL ZIJN. WIJ HEM NOOIT KUNNEN VANGEN!
WAT JIJ DENKEN VAN HERTEN DAN, HIAWATHA?
NEE! HERTEN MIJN VRIENDEN ZIJN. ZIJ TE GEMAKKELIJK TE VANGEN!
HOW!
HOW!
WAT HIJ DAAR AAN 'T DOEN ZIJN, HIAWATHA?
MIJ DENKEN HIJ ZIJN BEZIG AAN OPMETEN VAN LAND!

HA! DIE TWEE INDIAANTJES HEB IK MOOI OM DE TUIN GELEID! NU MOET IK GAUW DE BUIT HIER ERGENS IN DE BUURT WEGSTOPPEN!
HET IS EEN BEETJE TE GEVAARLIJK OM HET ZOMAAR IN DE GROND TE STOPPEN OF IN DE EEN OF ANDERE HOLLE BOOM. ALS EEN OF ANDER BEEST HET VINDT, DENKT HET MISSCHIEN WEL DAT HET IETS OM OP TE ETEN WAS!
MAAR IK MOET HEM ERGENS VERSTOPPEN! ALS ZE ME OOIT MET AL DIT GELD GRIJPEN BEN IK ER GOED BIJ!
JIPPIE! HIER ZIJN SPOOR WAAR WIJ NAAR ZOEKEN!
DAT SPOOR ZIJN VAN BEER! HIJ TE VALS OM TE VANGEN!
NIET VOOR DAPPERE KRIJGER HIAWATHA!
GOED. JIJ WACHTEN . . . MIJ JOU ZULLEN HELPEN!
DAT IK NIET HEBBEN WILLEN! JIJ NU GEEN POLITIEMAN MEER ZIJN, JIJ NU ZIJN GEWOON MEISJE!
WAAROM, HIAWATHA?
OM OP PAARD TE PASSEN TERWIJL MIJ ACHTER GROTE WOESTE BEER AAN GAAN!
OEF! OP PAARD PASSEN NIET BOEL LEUK ZIJN!
MIJ DAN WEL EIGEN SPOOR ZULLEN GAAN ZOEKEN!

MEISJES BETER KUNNEN GAAN KOKEN EN KLEREN NAAIEN DAN SPOORZOEKEN!
OEF! BEERSPOREN HIER OPHOUDEN! BODEM TE HARD WORDEN... ALLEMAAL ROTSACHTIG!
JIJ HIER KOMEN EN KIJKEN, HIAWATHA! MIJ HEEL VREEMD SPOOR GEVONDEN HEBBEN!
DAT!
HM, NIETS BIJZONDERS. DAT SPOOR ZIJN VAN IJZEREN PAARD OP WIELEN!
MAAR HOE HET KOMEN DAT IJZEREN PAARD MAAR ÉÉN LANG SPOOR MAKEN?
OEF! JIJ GELIJK HEBBEN! DIT INDERDAAD VREEMD ZIJN, ZILVERSLANG!
SPOOR GAAN DIE BOSJES DAAR IN!
JIJ KIJKEN! IJZEREN PAARD HIER DOOR IEMAND VERSTOPT!
MIJ DENKEN DAT HET ZIJN VAN LANDMETER...
MAAR WAAROM HIJ HET VERSTOPPEN?
MIJ NADENKEN... HIJ MISSCHIEN WEL ZIJN MOTORBOEF!
INTUSSEN, VLAKBIJ...
HM, DIE INDIAANTJES HEBBEN HUN PAARDJE HIER ACHTERGELATEN!

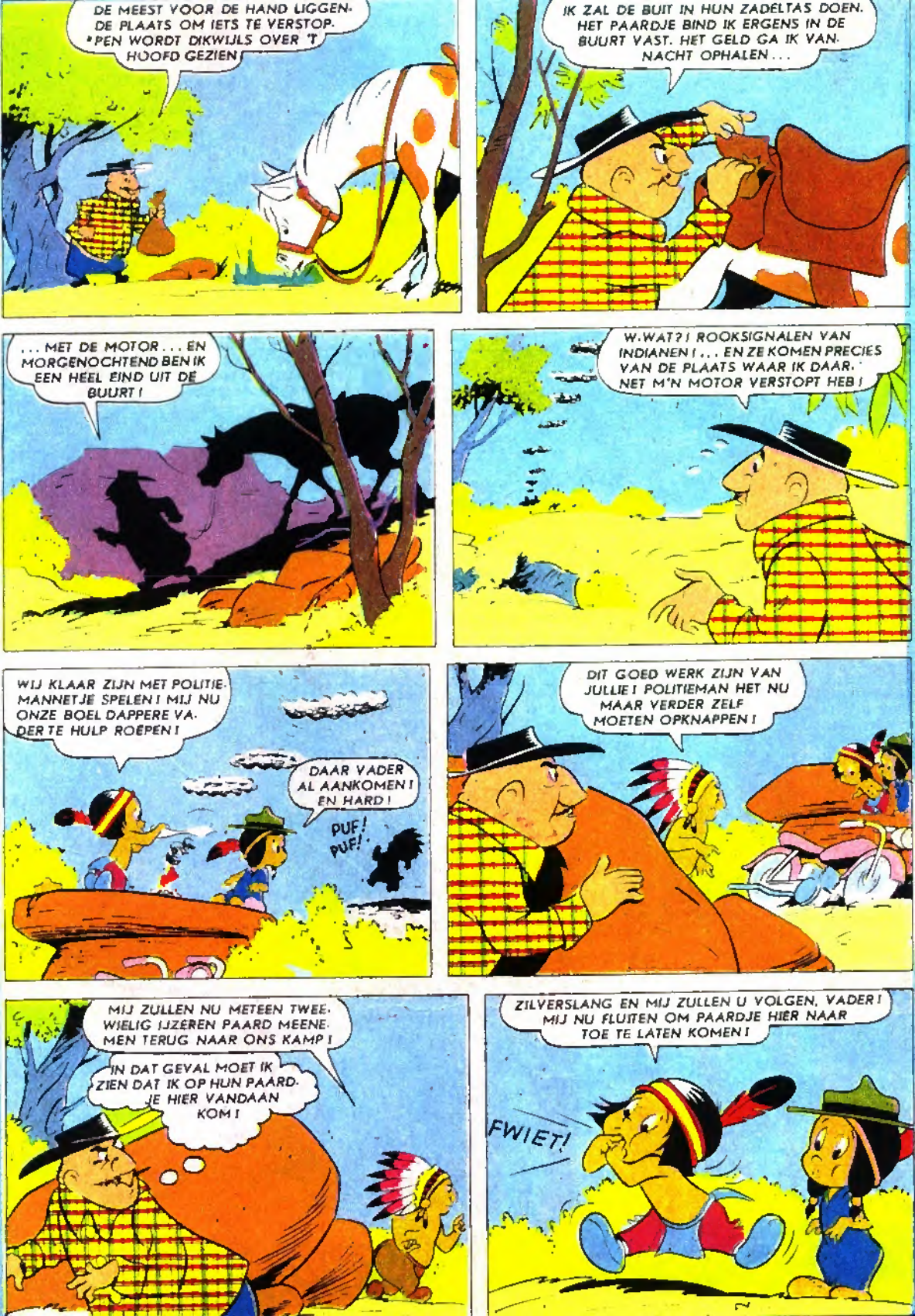
DE MEEST VOOR DE HAND LIGGENDE PLAATS OM IETS TE VERSTOPPEN WORDT DIKWIJLS OVER 'T HOOFD GEZIEN
IK ZAL DE BUIT IN HUN ZADELTAS DOEN. HET PAARDJE BIND IK ERGENS IN DE BUURT VAST. HET GELD GA IK VANNACHT OPHALEN . . .
. . . MET DE MOTOR . . . EN MORGENOCHTEND BEN IK EEN HEEL EIND UIT DE BUURT !
W.WAT?! ROOKSIGNALEN VAN INDIANEN! . . . EN ZE KOMEN PRECIES VAN DE PLAATS WAAR IK DAAR NET M'N MOTOR VERSTOPT HEB!
WIJ KLAAR ZIJN MET POLITIEMANNETJE SPELEN! MIJ NU ONZE BOEL DAPPERE VADER TE HULP ROEPEN!
DAAR VADER AL AANKOMEN! EN HARD!
PUF! PUF!
DIT GOED WERK ZIJN VAN JULLIE! POLITIEMAN HET NU MAAR VERDER ZELF MOETEN OPKNAPPEN!
MIJ ZULLEN NU METEEN TWEEWIELIG IJZEREN PAARD MEENEMEN TERUG NAAR ONS KAMP!
IN DAT GEVAL MOET IK ZIEN DAT IK OP HUN PAARDJE HIER VANDAAN KOM!
ZILVERSLANG EN MIJ ZULLEN U VOLGEN, VADER! MIJ NU FLUITEN OM PAARDJE HIER NAAR TOE TE LATEN KOMEN!
FWIET!

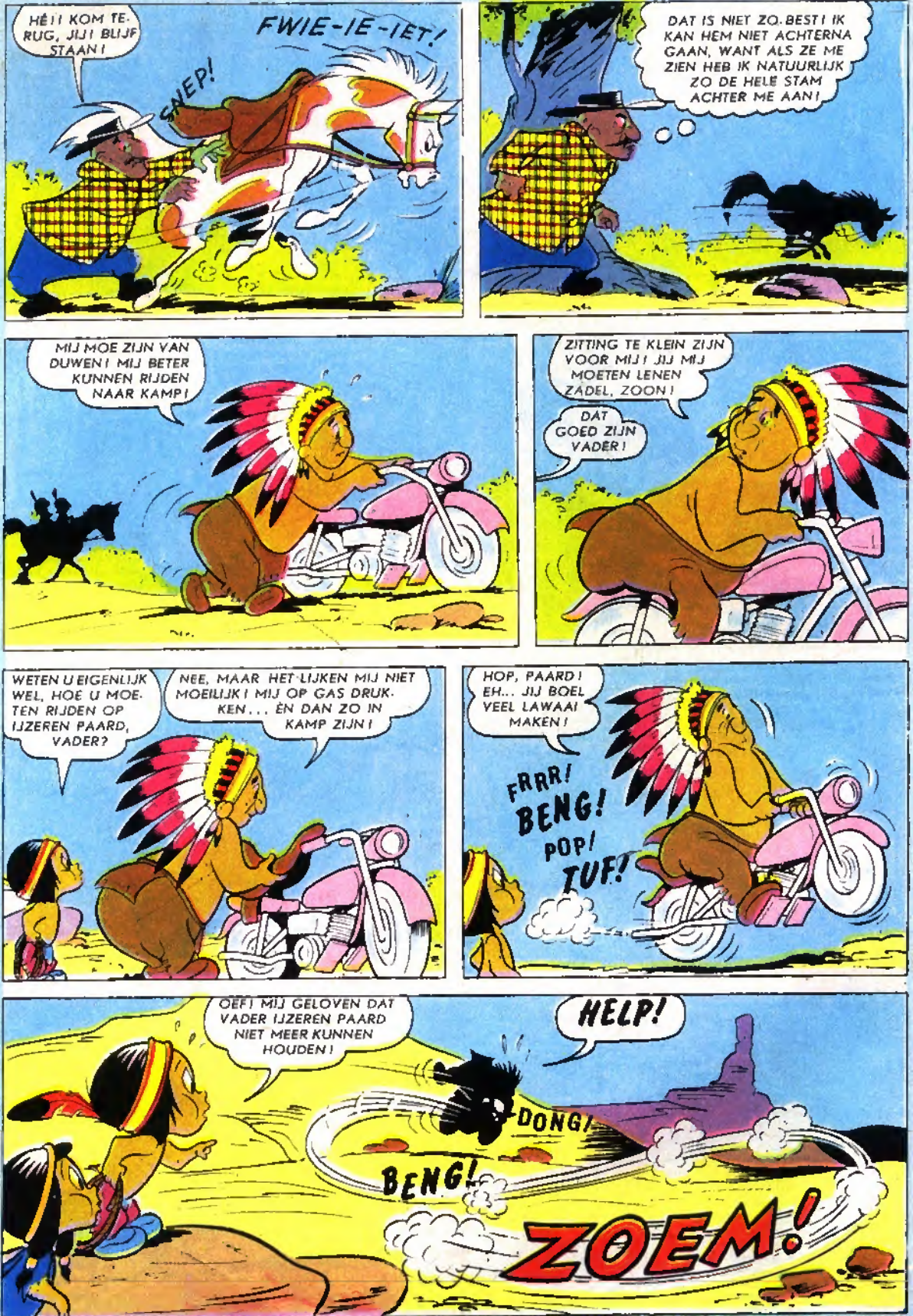
HÉ!! KOM TERUG, JIJ! BLIJF STAAN!
FWIE-IE-IET!
SNEP!
DAT IS NIET ZO BEST! IK KAN HEM NIET ACHTERNA GAAN, WANT ALS ZE ME ZIEN HEB IK NATUURLIJK ZO DE HELE STAM ACHTER ME AAN!
MIJ MOE ZIJN VAN DUWEN! MIJ BETER KUNNEN RIJDEN NAAR KAMP!
ZITTING TE KLEIN ZIJN VOOR MIJ! JIJ MIJ MOETEN LENEN ZADEL, ZOON!
DAT GOED ZIJN VADER!
WETEN U EIGENLIJK WEL, HOE U MOETEN RIJDEN OP IJZEREN PAARD, VADER?
NEE, MAAR HET LIJKEN MIJ NIET MOEILIJK! MIJ OP GAS DRUKKEN... ÈN DAN ZO IN KAMP ZIJN!
HOP, PAARD! EH... JIJ BOEL VEEL LAWAAI MAKEN!
FRRR!
BENG!
POP!
TUF!
OEF! MIJ GELOVEN DAT VADER IJZEREN PAARD NIET MEER KUNNEN HOUDEN!
HELP!
DONG!
BENG!
ZOEM!

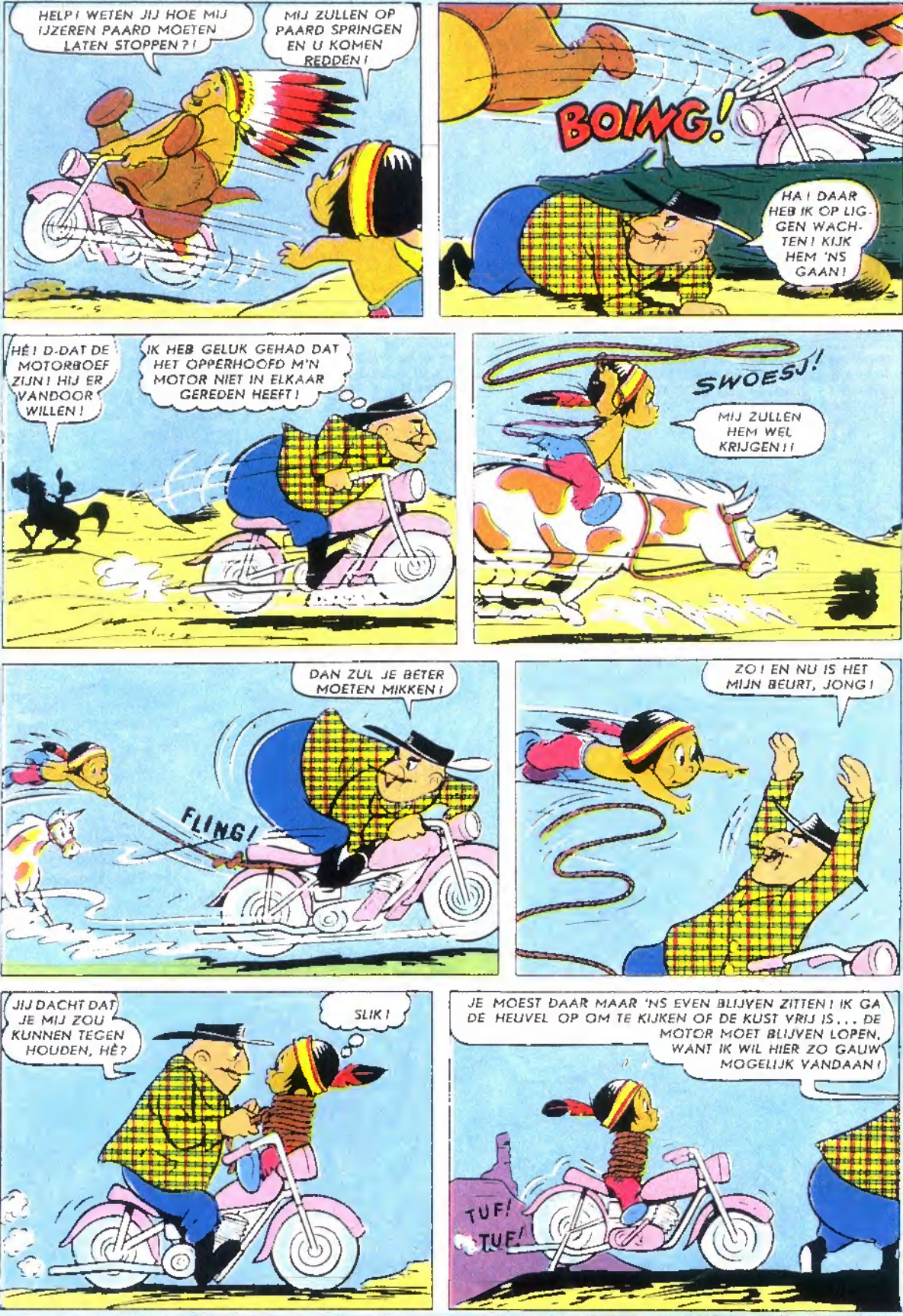
HELP! WETEN JIJ HOE MIJ IJZEREN PAARD MOETEN LATEN STOPPEN?!
MIJ ZULLEN OP PAARD SPRINGEN EN U KOMEN REDDEN!
BOING!
HA! DAAR HEB IK OP LIGGEN WACHTEN! KIJK HEM 'NS GAAN!
HÉ! D-DAT DE MOTORBOEF ZIJN! HIJ ER VANDOOR WILLEN!
IK HEB GELUK GEHAD DAT HET OPPERHOOFD M'N MOTOR NIET IN ELKAAR GEREDEN HEEFT!
SWOESJ!
MIJ ZULLEN HEM WEL KRIJGEN!!
DAN ZUL JE BETER MOETEN MIKKEN!
FLING!
ZO! EN NU IS HET MIJN BEURT, JONG!
JIJ DACHT DAT JE MIJ ZOU KUNNEN TEGEN HOUDEN, HÉ?
SLIK!
JE MOEST DAAR MAAR 'NS EVEN BLIJVEN ZITTEN! IK GA DE HEUVEL OP OM TE KIJKEN OF DE KUST VRIJ IS... DE MOTOR MOET BLIJVEN LOPEN, WANT IK WIL HIER ZO GAUW MOGELIJK VANDAAN!
TUF! TUF!

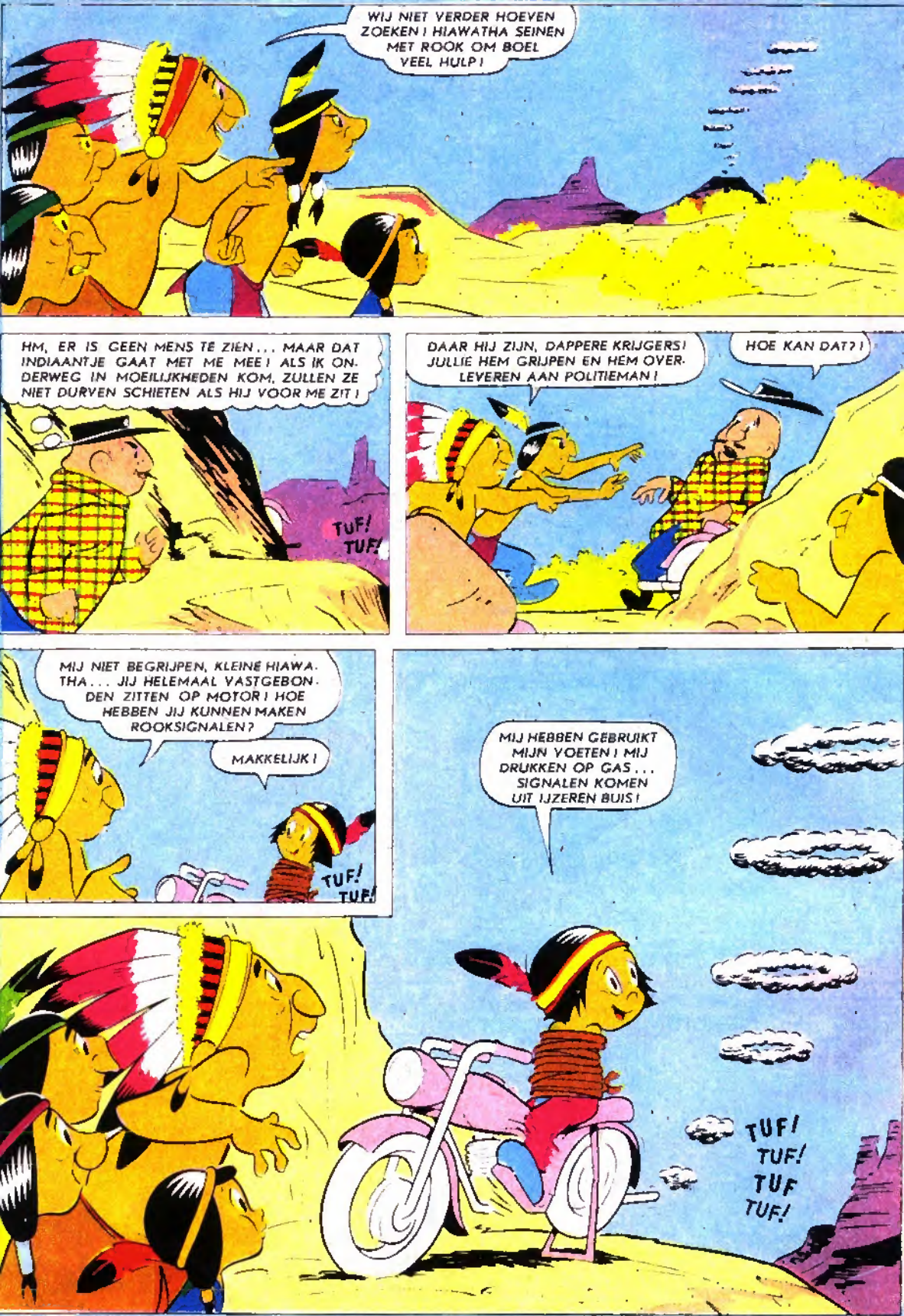
WIJ NIET VERDER HOEVEN ZOEKEN ! HIAWATHA SEINEN MET ROOK OM BOEL VEEL HULP !
HM, ER IS GEEN MENS TE ZIEN ... MAAR DAT INDIAANTJE GAAT MET ME MEE ! ALS IK ONDERWEG IN MOEILIJKHEDEN KOM, ZULLEN ZE NIET DURVEN SCHIETEN ALS HIJ VOOR ME ZIT !
TUF! TUF!
DAAR HIJ ZIJN, DAPPERE KRIJGERS! JULLIE HEM GRIJPEN EN HEM OVERLEVEREN AAN POLITIEMAN !
HOE KAN DAT? !
MIJ NIET BEGRIJPEN, KLEINE HIAWATHA ... JIJ HELEMAAL VASTGEBONDEN ZITTEN OP MOTOR ! HOE HEBBEN JIJ KUNNEN MAKEN ROOKSIGNALEN?
MAKKELIJK !
TUF! TUF!
MIJ HEBBEN GEBRUIKT MIJN VOETEN ! MIJ DRUKKEN OP GAS ... SIGNALEN KOMEN UIT IJZEREN BUIS !
TUF! TUF! TUF TUF!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

TELEVISIE-MAALTIJD

Eet jij zo graag tijdens het kijken naar de televisie? In Amerika doen ze dat wel, hoor. Het hele gezin zit tijdens de kijkuitzendingen van alles en nog wat op te peuzelen. Dat is gezellig, vinden ze.
Maar.... aangezien er bijna de

hele dag uitzendingen zijn, zit men met de moeilijkheid wie het eten klaar moet maken, want tja, moeder wil ook graag kijken natuurlijk. Daarom zijn er in Amerika complete maaltijden in plastic zakken verkrijgbaar. Het enige wat je te doen hebt is zo'n zak een paar minuten in heet water houden en dan kun je het eten zo op je bord schuiven.

HEB JE DIE AL?

Wie kent de sprookjes Hans en Grietje, Sneeuwwitje, Assepoester of Roodkapje niet? Deze en nog heel veel andere verhalen, die lang geleden van mond tot mond gingen, werden anderhalve eeuw geleden voor het eerst opgeschreven door Jacob en Wilhelm Grimm. Deze beide heren stelden toen het eerste sprookjesboek ter wereld samen en „de sprookjes van Grimm" werden beroemd. Op één van de zegels, die je hier ziet, staan de twee gebroeders Grimm afgebeeld, terwijl op de andere zegel een plaatje bij 't sprookje „De Sterredaalders" staat. Dit is het verhaal van een arm meisje, dat ondanks haar armoede toch altijd nog iets van het weinige dat ze heeft aan anderen afstaat. Haar goedheid wordt beloond, want op 'n keer komen sterren uit de hemel vallen en veranderen voor de voeten van het arme meisje in gouden munten. Het zijn er zoveel, dat ze genoeg geld voor haar hele verdere leven heeft.
In West-Duitsland zal voortaan ieder jaar een serie „sprookjes"-postzegels worden uitgegeven.

De lente is in aantocht,
Al is het nog wat koud,
De lente met haar bloesem,
Waar iedereen van houdt.

De Sneeuwklok steekt haar kopje
Reeds dapper weer omhoog,
De wit satijnen blaadjes,
Die zijn 'n lust voor 't oog.

Het sneeuwdek is verdwenen
En overal groeit gras,
De kikkertjes ontwaken
In sloten en in plas.

De vogeltjes bevolken
Met blij gezang het bos,
De haasjes en konijntjes
Ravotten op het mos.

De kalfjes gaan naar buiten,
Ze dart'len in de wei,
't Wordt lente, ja 't wordt lente!
En iedereen is blij!

VOOR POSTZEGELVERZAMELAARS (VIII)

Nu je weet hoe je de postzegels moet behandelen, is het ogenblik gekomen om eens te gaan overleggen, wat je zult gaan verzamelen. Als je een flink aantal binnen- en buitenlandse zegels bij elkaar hebt, komt het plan bij je op: „Ik ga alles verzamelen".
Dit moeten we je echter afraden.
Het is niet alleen een werk, dat op de duur niet vol te houden is, maar het wordt ook beslist te kostbaar.
Laten we dus zeggen dat je je bij één land houdt. Dan is het het meest voor de hand liggend dat je je eigen land kiest.
De binnenlandse zegels kun je immers 't gemakkelijkst bemachtigen.
En begin nu eerst bijvoorbeeld eens met het opzetten van een verzameling van na de tweede wereldoorlog verschenen postzegels, dus vanaf 1945.
Wil je het wat uitgebreider doen, dan begin je bijvoorbeeld bij het jaar 1940, toen de tweede wereldoorlog uitbrak.
De zegels uit de oorlogsjaren zijn niet zo zeldzaam, die kun je er dus nog wel bijnemen. Je hebt dan de laatste twintig jaar aan postzegels van je eigen land.
Als je hiermee begint, zul je spoedig merken, dat het heus nog een hele kluif is om zo'n verzameling compleet te maken. Een volgende keer hierover meer.

PER SKI HET SNELST

Zonder gebruik te maken van een of andere machine heeft de mens bij het voortbewegen de grootst mogelijke snelheid behaald bij het op ski's afdalen van besneeuwde berghellingen. Wanneer men daarbij een gestroomlijnde kap over het hoofd en het grootste gedeelte van het lichaam doet, is het mogelijk op deze wijze een snelheid van wel 150 kilometer per uur te behalen.

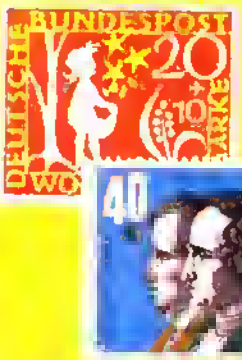

WALT DISNEY'S

Goofy

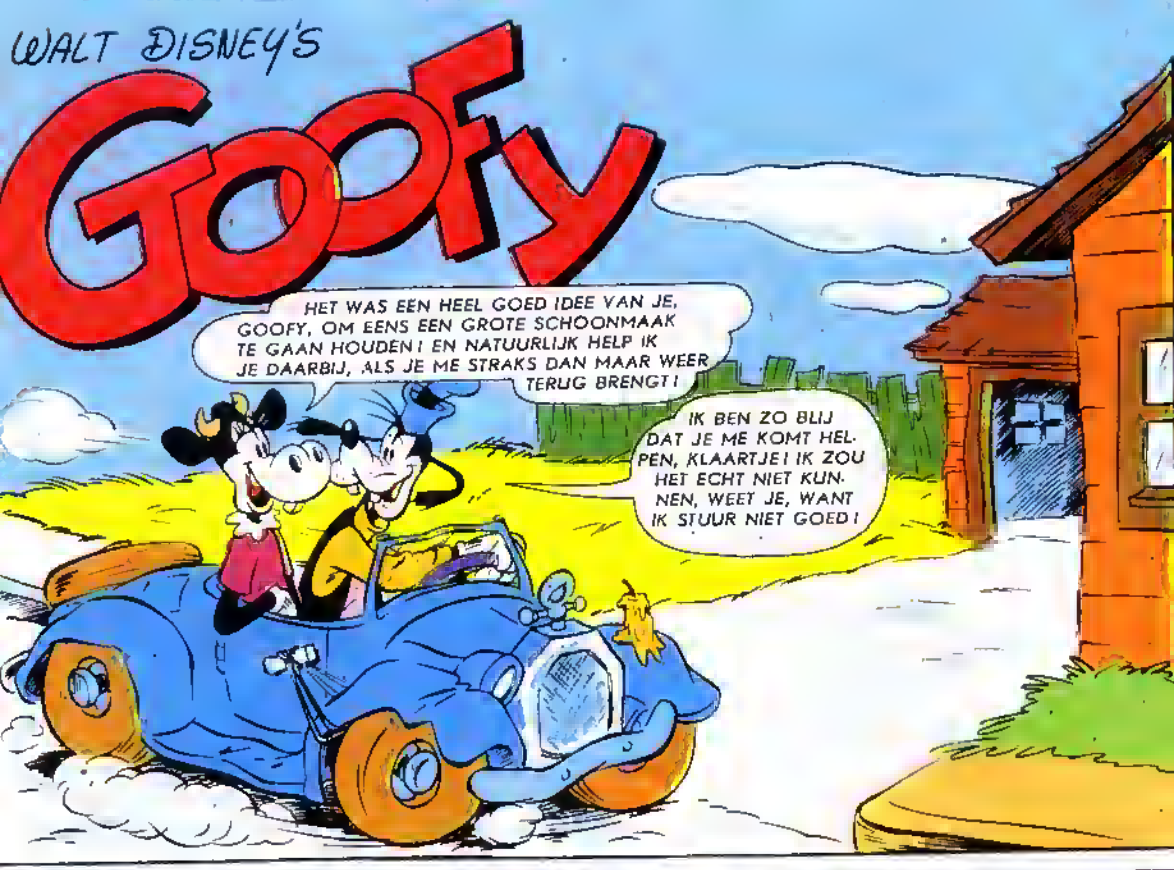

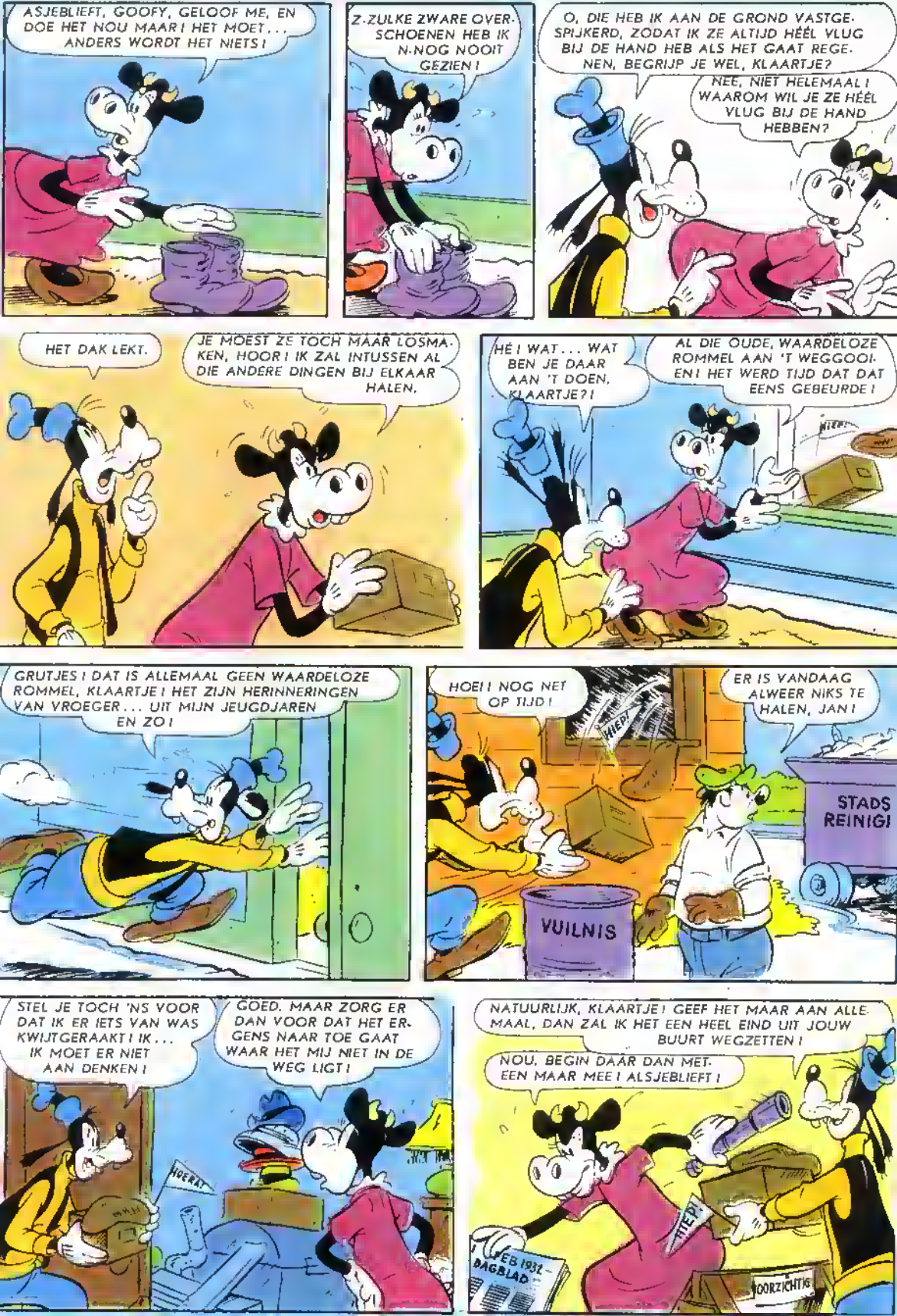
ASJEBLIEFT, GOOFY, GELOOF ME, EN DOE HET NOU MAAR! HET MOET... ANDERS WORDT HET NIETS!
Z-ZULKE ZWARE OVERSCHOENEN HEB IK N-NOG NOOIT GEZIEN!
O, DIE HEB IK AAN DE GROND VASTGESPIJKERD, ZODAT IK ZE ALTIJD HÉÉL VLUG BIJ DE HAND HEB ALS HET GAAT REGENEN, BEGRIJP JE WEL, KLAARTJE?
NEE, NIET HELEMAAL! WAAROM WIL JE ZE HÉÉL VLUG BIJ DE HAND HEBBEN?
HET DAK LEKT.
JE MOEST ZE TOCH MAAR LOSMAKEN, HOOR! IK ZAL INTUSSEN AL DIE ANDERE DINGEN BIJ ELKAAR HALEN.
HÉ! WAT... WAT BEN JE DAAR AAN 'T DOEN, KLAARTJE?!
AL DIE OUDE, WAARDELOZE ROMMEL AAN 'T WEGGOOIEN! HET WERD TIJD DAT DAT EENS GEBEURDE!
HIEP!
GRUTJES! DAT IS ALLEMAAL GEEN WAARDELOZE ROMMEL, KLAARTJE! HET ZIJN HERINNERINGEN VAN VROEGER... UIT MIJN JEUGDJAREN EN ZO!
HOE!! NOG NET OP TIJD!
HIEP!
ER IS VANDAAG ALWEER NIKS TE HALEN, JAN!
STADS REINIGI
VUILNIS
STEL JE TOCH 'NS VOOR DAT IK ER IETS VAN WAS KWIJTGERAAKT! IK... IK MOET ER NIET AAN DENKEN!
GOED. MAAR ZORG ER DAN VOOR DAT HET ERGENS NAAR TOE GAAT WAAR HET MIJ NIET IN DE WEG LIGT!
HOERA!
NATUURLIJK, KLAARTJE! GEEF HET MAAR AAN ALLEMAAL, DAN ZAL IK HET EEN HEEL EIND UIT JOUW BUURT WEGZETTEN!
NOU, BEGIN DAAR DAN MET. EEN MAAR MEE! ALSJEBLIEFT!
HIEP!
FEB 1932 – DAGBLAD
VOORZICHTIG

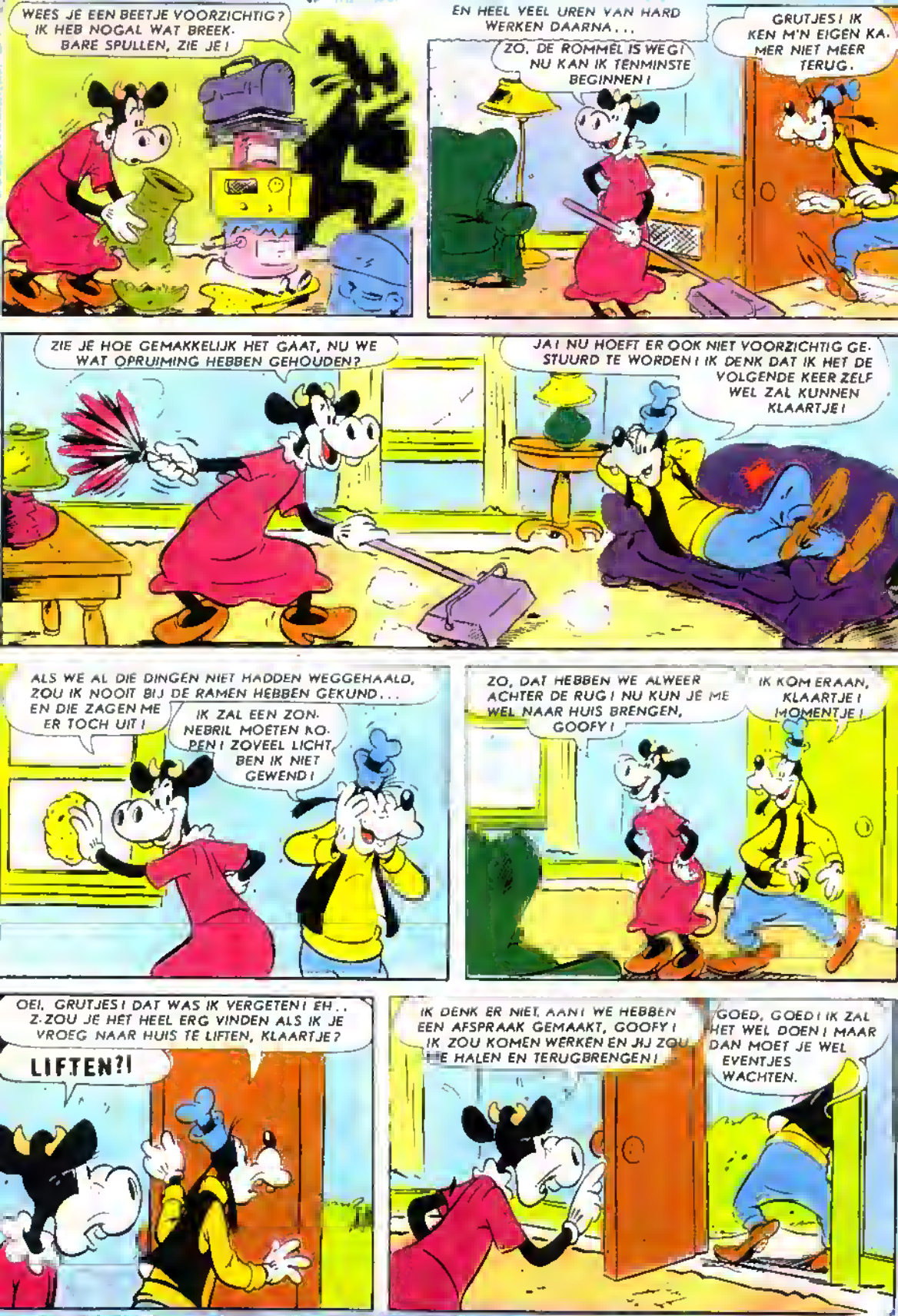
WEES JE EEN BEETJE VOORZICHTIG? IK HEB NOGAL WAT BREEKBARE SPULLEN, ZIE JE!
EN HEEL VEEL UREN VAN HARD WERKEN DAARNA...
ZO, DE ROMMEL IS WEG! NU KAN IK TENMINSTE BEGINNEN!
GRUTJES! IK KEN M'N EIGEN KAMER NIET MEER TERUG.
ZIE JE HOE GEMAKKELIJK HET GAAT, NU WE WAT OPRUIMING HEBBEN GEHOUDEN?
JA! NU HOEFT ER OOK NIET VOORZICHTIG GESTUURD TE WORDEN! IK DENK DAT IK HET DE VOLGENDE KEER ZELF WEL ZAL KUNNEN KLAARTJE!
ALS WE AL DIE DINGEN NIET HADDEN WEGGEHAALD, ZOU IK NOOIT BIJ DE RAMEN HEBBEN GEKUND... EN DIE ZAGEN ME ER TOCH UIT!
IK ZAL EEN ZONNEBRIL MOETEN KOPEN! ZOVEEL LICHT BEN IK NIET GEWEND!
ZO, DAT HEBBEN WE ALWEER ACHTER DE RUG! NU KUN JE ME WEL NAAR HUIS BRENGEN, GOOFY!
IK KOM ERAAN, KLAARTJE! MOMENTJE!
OEI, GRUTJES! DAT WAS IK VERGETEN! EH.. Z-ZOU JE HET HEEL ERG VINDEN ALS IK JE VROEG NAAR HUIS TE LIFTEN, KLAARTJE?
LIFTEN?!
IK DENK ER NIET AAN! WE HEBBEN EEN AFSPRAAK GEMAAKT, GOOFY! IK ZOU KOMEN WERKEN EN JIJ ZOU ME HALEN EN TERUGBRENGEN!
GOED, GOED! IK ZAL HET WEL DOEN! MAAR DAN MOET JE WEL EVENTJES WACHTEN.

IK ... EH ... HEB ER EIGENLIJK NIET MEER AAN GEDACHT TOEN IK AL DIE SPULLETJES IN M'N GARAGE STOPTE ... NU ZAL IK OP DE EEN OF ANDERE MANIER M'N AUTO ER UIT MOETEN ZIEN TE GRAVEN ...
LIEVE HELP! IK DACHT DAT JE AL DIE ROMMEL NAAR BOVEN, NAAR DE ZOL DER BRACHT!
NEE, DAT KON NIET! DE ZOLDER LIGT AL HELEMAAL VOL MET AL HET SPEELGOED DAT IK HEB GEKREGEN TOEN IK NOG KLEIN WAS ...
KRRRRK!
GA JIJ NOU MAAR RUSTIG NAAR BINNEN, KLAARTJE. IK GELOOF DAT ER IETS LEUKS OP DE TELEVISIE IS. IK HAAL DIE WAGEN ER WEL EVEN UIT!
(ZUCHT!) NOU, GOED DAN. MAAR SCHIET WEL OP, HOOR!
EN EEN KWARTIER-TJE DAARNA ...
HET IS VOOR ELKAAR, KLAARTJE! IK KAN JE NU FIJN NAAR HUIS BRENGEN. EN NOG HEEL HARTELIJK BEDANKT, HOOR!
WIL JE WEL GELOVEN, DAT IK HET GEWOON LEUK VOND? HET WAS ZO'N BENDE HIER!
O, MAAR DAARVOOR BEDANKTE IK JE NIET OP DE EERSTE PLAATS! EERDER DAT JE ER OP STOND DAT IK JE NAAR HUIS ZOU BRENGEN, ZODAT IK DE KAR MOEST UIT-GRAVEN!
NOU, IK BEGRIJP ER NIETS VAN! MAAR WAAR HEB JE ALLES EIGENLIJK GELA-TEN!
NOU, ER WAS NOG MAAR ÉÉN PLAATS, WAAR IK ERMEE NAAR TOE KON! EN IK BEN ECHT REUZE BLIJ DAT HET ALLEMAAL ZO GE-LOPEN IS ...
KIJK MAAR! GELUKKIG HOEF IK VAN NU AF AAN NOOIT MEER IN M'N TUIN TE WERKEN ... WANT DAAR HAD IK TOCH WEL ZO'N HEKEL AAN!

ZWERVER

door

WALT DISNEY

TERWIJL DE HOND ALS EEN GELE FLITS VOORUIT SCHIET EN ZICH OP DE MOEDERBEER WERPT, TREKT TRAVIS Z'N JONGERE BROERTJE ARLISS WEG VAN HET KLEINE BEERTJE.

ACHTERUIT! ALS DIE BERIN KLAAR IS MET ZWERVER, KOMT ZE NATUURLIJK OP ONS AF! VLUG! SCHIET OP!!

STEEDS MAAR WEER SPRINGT DE ZWAAR GEHAVENDE HOND OP DE BERIN AF... TERWIJL DE JONGENS ZO VLUG ZE KUNNEN TERUG RENNEN NAAR DE VEILIGE BOERDERIJ, WAAR HUN MOEDER ZE STAAT OP TE WACHTEN...

HIJ HEEFT JULLIE GERED, JONGENS! IK HOOP DAT ER NIETS MET HEM GEBEURT! KIJK!...

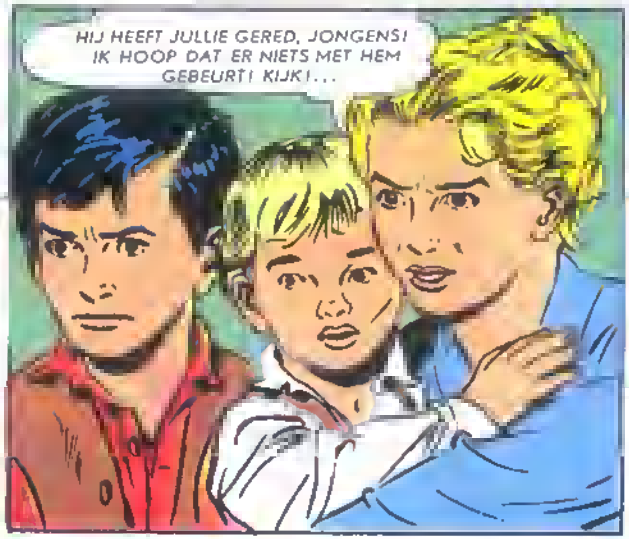

DAN OPEENS DRAAIT DE BERIN ZICH OM EN SCHOMMELT LOG HEI STRUIKGEWAS IN, HET KLEINE BEERTJE, DAT VERBAASD HEEFT TOEGEKEKEN, HUPPELT NAAST HAAR...

JIPIE-IE-IE-IE!

BRAVE HOND, ZWERVER! KOM MAAR!

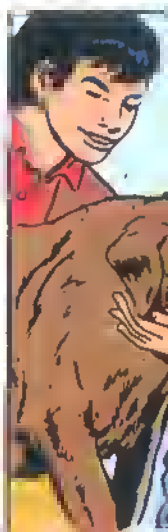

© 1960 Walt Disney Productions.
Alle rechten voorbehouden.

TRAVIS! ARLISS!!
O, DIE... ARME, DAPPERE HOND...!
O, JIJ DOMME, DAPPERE HOND DAT JE BENT!
EEN VOLWASSEN BEER HEEFT HIJ AANGEVALLEN! IK HAD NOOIT KUNNEN DENKEN DAT HIJ DAARTOE IN STAAT WAS!
WORDT VERVOLGD

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een fortuin geërfd. Op zekere avond wordt hij opgebeld door zijn vriend Veenstra. Deze vraagt om een pijnstillend middel. Anneke, Van Mierts tienjarig dochtertje, gaat het brengen, maar keert niet naar huis terug. Ze is ontvoerd. Later blijkt dat het niet Veenstra was, die hem opbelde.... Van Miert ontvangt een briefje waarin hij wordt gewaarschuwd de politie er buiten te laten. In een tweede briefje krijgt hij opdracht de losprijs bij de verlaten schaapskooi op de het klaar te leggen. Hier aangekomen hoort hij een bekende stem in het duister....

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

VADER... ik hen het," hoorde Van Miert nogmaals en tegelijkertijd ontdekte hij Wim naast zich.
„Wim!" riep de boer uit. „Je laat me schrikken. Wat doe jij hier? Ik had je toch gezegd..."
„Ik kon u niet alleen laten gaan, vader, ik ben u de hele weg gevolgd."
Dus dat waren de stappen die hij steeds achter zich had gehoord, overdacht Van Miert snel. „Kom mee, jongen, vóór we gezien worden. De opdracht luidde immers dat ik alléén moest komen!" — „Maar we moeten Anneke nu toch terug krijgen?" meende zijn zoon.
„We zullen verder moeten afwachten. Ik heb aan de eis in het briefje voldaan," zei hij luid, opdat, zo er zich al iemand in de schaapskooi verborgen hield, deze het zou kunnen horen.
„Ik heb lucifers bij me," antwoordde Wim op gedempte toon. Hij voelde er blijkbaar niets voor om naar huis terug te keren, juist nu het avontuur pas goed was begonnen.
„En wat wou je daarmee?"
„Hier eens rondkijken!"
„Komt niets van in," zei Van Miert beslist. „We gaan terug."
„Maar... u hebt toch het losgeld betaald? Nu moeten we Anneke ook terug krijgen!" drong Wim aan. Van Miert dacht even na. Nu ze met z'n tweeën waren voelde hij zich wat rustiger worden. „Maar er is hier verder immers niets te vinden?" zei hij aarzelend, maar Wim was al op de deur toegelopen. Hij schoof de steen en het geld wat opzij en trok voorzichtig aan de

„Maar u heeft toch het losgeld betaald?" drong Wim aan.

half vermolmde deur. Plotseling volgde een luid geraas en een geluid van krakend hout. De grote deur was uit zijn hengsels en in stukken op de grond gevallen. Nadat ze van hun schrik waren bekomen, bleven ze eerst zwijgend enige tijd luisteren, maar ze hoorden niets verdachts. Heel in de verte sloeg de kerktoren van Hoogerheide half negen. Wim stak een lucifer aan en deed enkele stappen de schaapskooi in. Veel was er zo op het eerste gezicht niet te zien. Overal hingen grote spinnewebben en langs een balk, die het wrakke dak ondersteunde, zag Van Miert een of ander dier snel de vlucht nemen. Een rat? Wim stak een nieuwe lucifer aan en ze gingen de schaapskooi nu verder binnen. Er lag wat stro verspreid en in het midden stond een kistje. „Een stukje kaars," fluisterde Wim verbaasd.
„Ssst!" maande zijn vader hem, maar het was nu wel duidelijk dat er zich niemand in de schuur ophield, tenminste... Ongedierte bleek er genoeg te zitten. Intussen had Wim de kaars die op de omgedraaide kist stond, aangestoken.
„Er schijnt hier toch wel eens iemand te komen," mompelde Van Miert, nu zijn ogen wat aan het flauwe kaarslicht gewend waren. Hier en daar zagen ze oude kleren verspreid liggen.
„Janus de stroper!" zei Van Miert plotseling...
„Waar?" klonk de onthutste vraag van Wim die niets van die ongure kerel moest hebben.
„Dat versleten jasje dat daar ligt. Het is een oud jasje van mij, dat ik hem jaren geleden eens heb gegeven... dus Janus komt hier wel eens!"
„Maar denkt u dat Janus...?" — „Ik weet nu hele-

maal niet meer wat ik moet denken," antwoordde Van Miert, die door deze vondst wel wat in twijfel was gerakt, „maar wie weet hoe lang deze rommel hier al ligt."
Wim nam de kaars op en liep er de schaapskooi mee rond. In een hoek had iemand een soort kookplaats ingericht. Er lagen drie grote stenen en daar tussen wat verkoold hout. Verder enkele lege blikjes. In een andere hoek stond een soort laddertje. Twee lange stukken hout waartussen wat dwarslatjes gespijkerd waren. Het leidde naar een klein zoldertje dat vroeger door de herder als hooizolder gebruikt werd. Plotseling hoorden ze een vreemd geluid dat van de zolderruimte kwam. Verschrikt keken vader en zoon elkaar aan. „Hoor je dat?" fluisterde Van Miert en hij wees met zijn vinger veelbetekenend naar boven. Wim knikte. Wat kon dat zijn? Maar Van Miert trok de stoute schoenen aan. Nu ze toch eenmaal een onderzoek waren begonnen, konden ze het beter meteen goed doen.
„Is daar boven iemand?" riep hij, maar zijn stem klonk minder vast dan zijn bedoeling wel was. Er kwam geen antwoord en weer keken beiden elkaar bedenkelijk aan. Het flikkerende kaarslicht wierp spookachtige schaduwen tegen de houten wand van de schaapskooi, terwijl ze..... maar daar klonk weer dat zelfde geluid. Het leek wel of daarboven iemand kreunde of zuchtte. „Wie is daar?" riep Wim nu, maar het bleef stil.
„Geef me die kaars eens," zei Van Miert en liep op het wankele laddertje toe. Niet zonder enige moeite klom hij naar boven en verdween in het donkere zoldergat. Het

„Het geld is weggehaald!" fluisterde van Miert.

wrakke zoldervloertje kraakte onder zijn gewicht en het zou Wim helemaal niet verbaasd hebben als hij zijn vader plotseling met veel geraas door de vloer naar beneden had zien tuimelen. „Zie je iets, vader?" riep Wim, die zelf nu in het donker stond.
„Niets!" klonk het van boven, maar op hetzelfde moment hoorden ze nogmaals hetzelfde vreemde geluid, een diepe zucht. Wim hoorde boven zijn hoofd enige snelle voetstappen van zijn vader en toen diens stem. „Het is een loshangend luik, dat klapt op de wind! Dat is alles!"
„Is er verder niets te zien?" vroeg Wim gespannen.
„Even kijken... nee, ik geloof niet, dat... maar wacht eens even, wat is dat hier? Een geweer!" Onmiddellijk moest hij denken aan wat Janus de stroper hem wel eens had verteld over zijn „beste vriend", — zoals deze zijn geweer noemde — die hij in het bos verborgen hield. Hij had natuurlijk geen vergunning voor een geweer. Van hierult hield hij dus zijn strooptochten. Zorgvuldig verborg Van Miert het wapen weer onder het stro, waar hij er toevallig met zijn voet op gestoten had en weinige minuten later daalde hij het wankele trapje weer af. „Deze schaapskooi is vast een soort hoofdkwartier van Janus Vink. Dat geweer zal tenminste wel van hem zijn," meende Van Miert.
„Er zijn meer stropers dan Janus," zei Wim.
„Dat wel, maar dat jasje... kom, laten we gaan," zei zijn vader plotseling. Hij blies het kaarsje uit en zette dit weer op de kist. Toen hij een ogenblik later buiten stond, aarzelde hij even. Hij kon zich moeilijk voorstellen dat Janus zijn dochtertje had ontvoerd. Bovendien zou hij dan toch zeker niet op deze plaats de losprijs hebben laten brengen. Van Miert had wel eens in de krant gelezen over kinderroof in Amerika. Zo'n „kidnapper" ging te werk volgens een vantevoren wel overwogen plan. Nee, het kon Janus niet zijn. Zo stom was deze niet. Het was natuurlijk puur toeval dat de ontvoerder juist deze plaats had uitgekozen. Van Miert had nu eenmaal besloten de politie er verder buiten te laten, tot hij Anneke weer terug had, dus hij moest het geld hier laten liggen. De ontvoerder zou wel komen opdagen als de kust vrij was. Hij bukte zich om er zich van te overtuigen dat het geld goed onder de zware steen verborgen lag, maar... het geld was verdwenen..... Op de plaats waar hij hoogstens tien minuten geleden vijftigduizend gulden had neergelegd, lag nu geen cent meer! De ontvoerder was dus al die tijd in hun onmiddellijke nabijheid geweest.

In een hoek had iemand een soort kookplaats ingericht en op de grond lagen enkele conservenblikjes.

„Het geld is weg!" fluisterde Van Mlert met kloppend hart. „Dat kàn toch niet," meende Wim, maar ze stonden voor een voldongen feit. De bankbiljetten waren tijdens die enkele minuten dat zij in de schuur gerommeld hadden weggenomen, zonder dat ze daar iets van hadden gemerkt. „Voorult, naar huis!" commandeerde Van Miert opgewonden. „Misschien is Anneke al thuis!" Dit was wel het laatste wat ze hadden verwacht en ze haastten zich over de duistere hel terug naar de boerderij. „En...?" was de eerste vraag van vrouw Van Miert toen deze de deur open maakte. „Is Anneke thuis?" luidde de wedervraag van haar man. „Anneke? Welnee, moet die dan al thuis zijn?" Teleurgesteld ging Van Miert naar binnen. „Nee, dat kan ook eigenlijk nog niet. Morgen... hoop ik," bracht hij er moeilijk ult, terwijl hij zich uitgeput in een stoel liet neervallen.

Toen Aaltje de werkster de volgende morgen op de gewone tijd op de boerderij kwam, trof ze Van

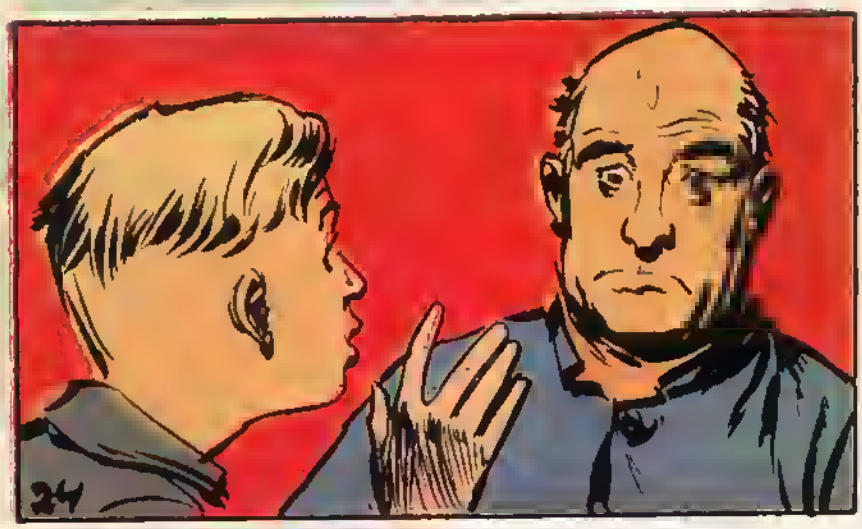

„Vader," fluisterde hij geheimzinnig, „ik heb iets ontdekt. Schrik niet....!"

Miert en zijn vrouw nog in de huiskamer. Ze waren helemaal niet naar bed geweest, want elk ogenblik verwachtten ze hun dochtertje thuis. Zenuwachtig ijsbeerde de boer door de kamer, terwijl hij nu en dan de voordeur ultliep om het karrespoor af te kijken, maar iedere keer moest hij onverrichterzake terug keren. Anneke was nog in geen velden of wegen te hekennen. „Nog geen nieuws?" informeerde Aaltje met medelijden in haar stem. Wat zagen die Van Miert en zijn vrouw er ult. Ze leken beiden wel tien jaar ouder geworden. Van Miert antwoordde niet. Ook Aaltje mocht niet weten dat hij het losgeld had betaald, want als het uitlekte zou de politie er zich mee bemoelen en dat mocht in géén geval vóór Anneke veilig thuis was. Aaltje zette een flinke pot koffie. „Daar klikkeren jullie van op," zei ze, „jullie hebben het nodig!" Van Miert knikte dankbaar, terwijl zijn vrouw in haar stoel in slaap was gesukkeld. De telefoon ging en Van Miert sprong op... maar het was de rechercheur die wilde weten of Van Miert soms nog iets van de ontvoerders had gehoord. Van Miert aarzelde even. Zou hij vertellen dat hij het losgeld al had betaald en dat ze nu op de thuiskomst van Anneke wachtten? Nu eens dacht hij dit, dan weer dat. Hij wist niet meer wàt hij moest denken. Hij kòn ook haast niet meer logisch denken. Plotseling nam hij een besluit. „Ik heb vannacht het losgeld betaald..." zei hij snel, „maar Anneke is nog niet terug."

„Wat?" klonk de verbaasde stem van de rechercheur. „Losgeld betaald? Heeft u dan instructies van de ontvoerder ontvangen?" — „Ja, eergisteren al," bekende Van Miert. — „Maar nu breekt m'n klomp... we hadden toch afgesproken dat u mij direct zoudt waarschuwen..." — „Ik durfde niet... ze zouden Anneke misschien... iets hebben gedaan," bekende Van Miert, die alle moeite had zich goed te houden.

„En hoe luidden die instructies?" vroeg de politieman kort. — „U moet me eerst beloven vandaag nog niets te ondernemen," zei Van Miert. „Als Anneke morgenochtend nòg niet terug is, geef ik het op en kunt u uw gang gaan."

„Maar dat is gekkenwerk, Van Miert. U maakt het ons onmogelijk de dader te pakken. U werkt ons tegen!" riep de rechercheur kwaad. „We moeten juist samenwerken."

„Ja, maar Anneke..." probeerde Van Miert in het mlddden te brengen.

„Maak u niet bezorgd dat ze uw dochtertje iets zullen doen. Die vent kijkt wel uit! Dan heeft hij nog een moord op zijn geweten ook!"

Van Miert schudde treurig het hoofd en schoof een stoel bij de telefoon. Daarna vertelde hij alles over het briefje, dat twee dagen te voren onder de voordeur was geschoven, kort nadat Janus Vink en vlak na hem de rechercheur waren weggegaan. Hij vertelde hoe hij en Wim de afgelopen nacht het geld in briefjes van vijfentwintig onder de steen voor de schaapskooi hadden geplaatst. „Dan moeten we opschieten... als het tenminste nog niet te laat is," riep de rechercheur uit.

„Wat bedoelt u?" vroeg Van Miert verwonderd. „We moeten de schaapskooi onmiddellijk omsingelen, eh... onopvallend natuurlijk. Maar het zal nu al wel te laat zijn!" — „Al véél te laat," verzuchtte Van Miert. „Voor we gisteravond naar huis keerden was het geld al verdwenen..." — „Maar... hoe is dat mogelijk. Hij heeft u daar dus staan opwachten. Hij rekende er op dat u een sufferd was en er de politie buiten zou laten!" Van Miert had hierop geen antwoord. De rechercheur had misschien wel gelijk, maar deze raasde verder: „Nu bent u uw dochter èn uw centen kwijt... ik begrijp niet waarom ze nog niet terug is." — „Ze kan nog komen," meende Van Miert gelaten.

„In elk geval kan Janus Vink het niet gedaan hebben, want die zit nog in arrest. Hier zit meer achter dan we denken... wacht, ik kom direct bij u..."

„Ja, maar..." protesteerde Van Miert nog, maar aan de andere kant was de telefoon al opgehangen. Op dat moment kwam Wim binnen. Hij keek eens de huiskamer rond en wachtte tot Aaltje de keuken in ging. „Vader," fluisterde hij geheimzinnig, „ik heb een ontdekking gedaan. Schrik niet!"

Wat zou Wim ontdekt hebben? Zou het wel de ontvoerder zijn die het geld heeft weggenomen? Dat kun je de volgende week te weten komen!

WALT DISNEY

OOM DAGOBERT

TERUG NAAR KLONDIKE

Oom Dagobert lijdt aan geheugenverlies. Van een dokter krijgt hij pilletjes, die heel goed helpen. Hij herinnert zich opeens dingen, die wel vijftig jaar geleden gebeurd zijn.. Met Donald en de neefjes gaat hij naar Klondike, waar hij ontdekt dat een oude dame het stuk grond, dat hij daar vroeger gekocht heeft, in gebruik heeft genomen....

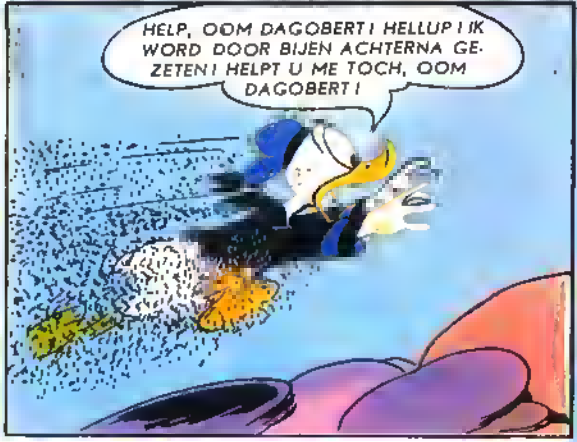

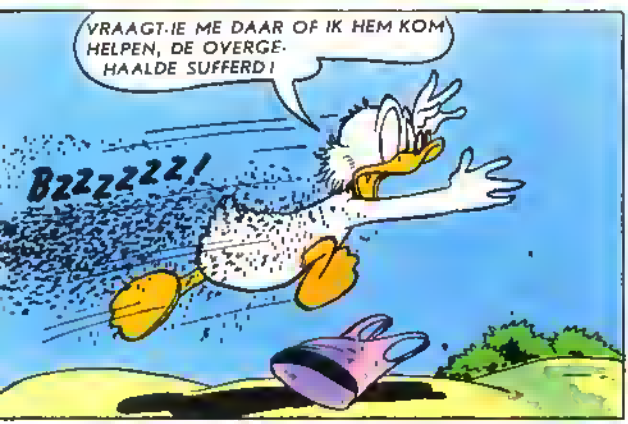

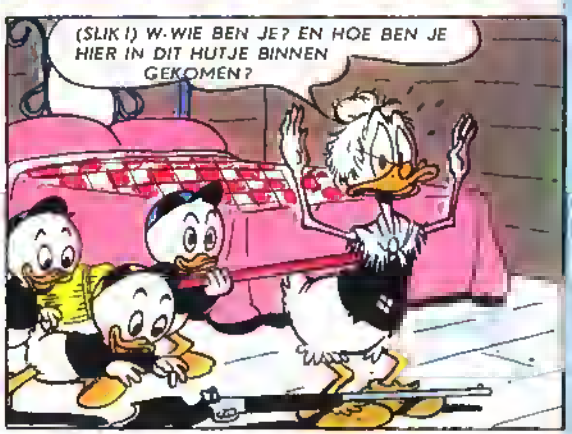

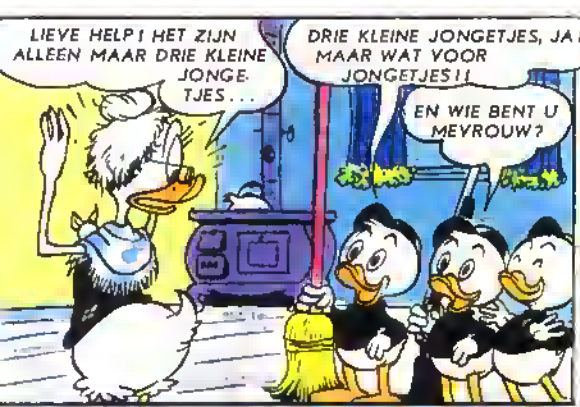

INTUSSEN, EEN PAAR KILOMETER VERDER. OP AL ...
WEET U NIET IETS OM VAN DIE VERVELENDE BEESTJES AF TE KOMEN, VOOR ZE ONS HELEMAAL TERUG NAAR DUCKSTAD GEJAAGD HEBBEN, OOM DAGOBERT? IK BEGIN ZOETJESAAN AARDIG MOE TE WORDEN!
IK BEN AAN 'T DENKEN, DONALD!

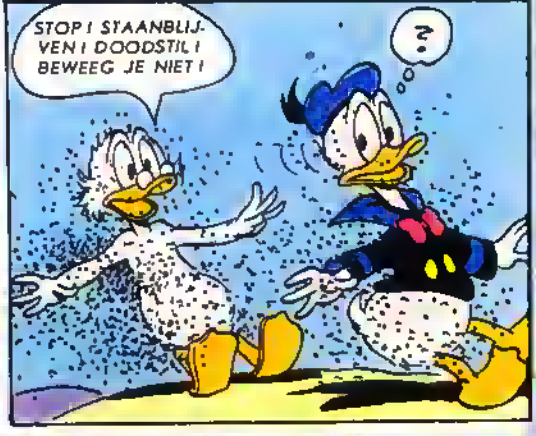
STOP! STAANBLIJVEN! DOODSTIL! BEWEEG JE NIET!
?

LAAT ZE MAAR RUSTIG ALLEMAAL OP JE GAAN ZITTEN...
AU! OEI! WEET U WEL ZEKER... AU!!... DAT DAT DE GOEDE MANIER IS OM ZE KWIJT TE RAKEN?

NATUURLIJK WEET IK DAT ZEKER! HOU JE MOND, GA OP DE GROND LIGGEN EN ROL JE DAN OM, DONALD!

KRUSJ!

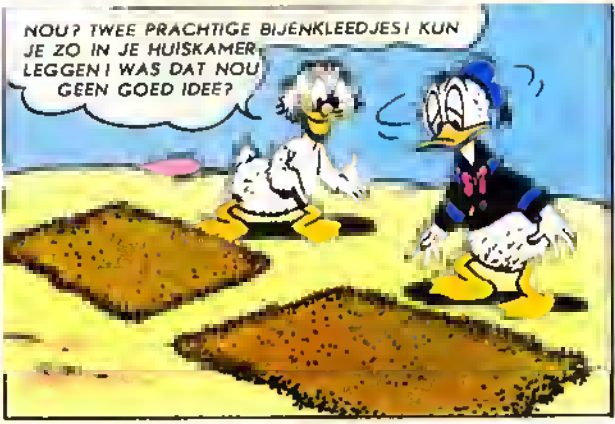
NOU? TWEE PRACHTIGE BIJENKLEEDJES! KUN JE ZO IN JE HUISKAMER LEGGEN! WAS DAT NOU GEEN GOED IDEE?

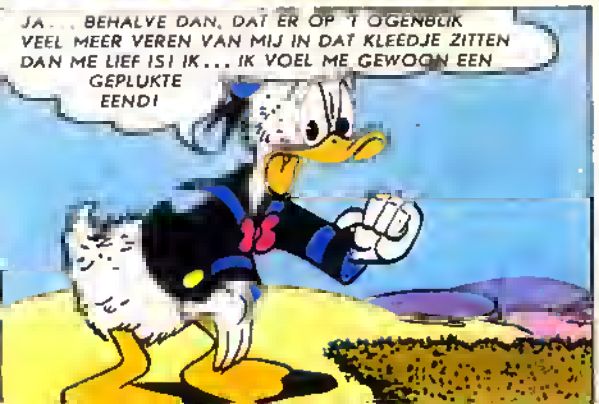
JA... BEHALVE DAN, DAT ER OP 'T OGENBLIK VEEL MEER VEREN VAN MIJ IN DAT KLEEDJE ZITTEN DAN ME LIEF IS! IK... IK VOEL ME GEWOON EEN GEPLUKTE EEND!

NOU, ALS DE JONGENS HUN DEEL VAN HET WERK GOED UITGEVOERD HEBBEN, ZAL IK ER WEL VOOR ZORGEN DAT DIE OUDE DAME BETAALT VOOR DEZE VERNEDERING, EN DUUR BETAALT OOK!

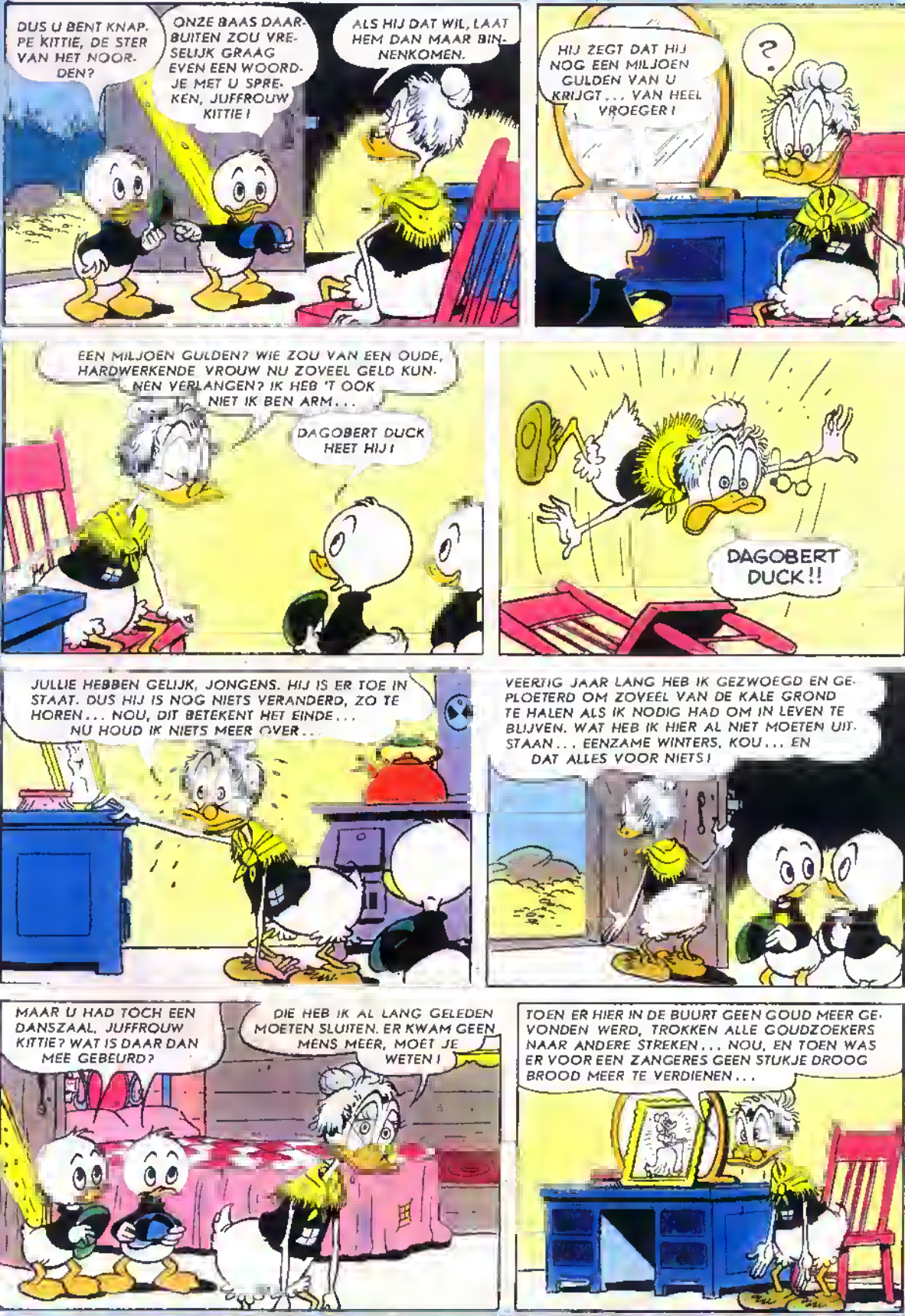
DUS U BENT KNAPPE KITTIE, DE STER VAN HET NOORDEN?
ONZE BAAS DAARBUITEN ZOU VRESELIJK GRAAG EVEN EEN WOORDJE MET U SPREKEN, JUFFROUW KITTIE!
ALS HIJ DAT WIL, LAAT HEM DAN MAAR BINNENKOMEN.
HIJ ZEGT DAT HIJ NOG EEN MILJOEN GULDEN VAN U KRIJGT... VAN HEEL VROEGER!
?
EEN MILJOEN GULDEN? WIE ZOU VAN EEN OUDE, HARDWERKENDE VROUW NU ZOVEEL GELD KUNNEN VERLANGEN? IK HEB 'T OOK NIET IK BEN ARM...
DAGOBERT DUCK HEET HIJ!
DAGOBERT DUCK!!
JULLIE HEBBEN GELIJK, JONGENS. HIJ IS ER TOE IN STAAT. DUS HIJ IS NOG NIETS VERANDERD, ZO TE HOREN... NOU, DIT BETEKENT HET EINDE... NU HOUD IK NIETS MEER OVER..
VEERTIG JAAR LANG HEB IK GEZWOEGD EN GEPLOETERD OM ZOVEEL VAN DE KALE GROND TE HALEN ALS IK NODIG HAD OM IN LEVEN TE BLIJVEN. WAT HEB IK HIER AL NIET MOETEN UITSTAAN... EENZAME WINTERS, KOU... EN DAT ALLES VOOR NIETS!
MAAR U HAD TOCH EEN DANSZAAL, JUFFROUW KITTIE? WAT IS DAAR DAN MEE GEBEURD?
DIE HEB IK AL LANG GELEDEN MOETEN SLUITEN. ER KWAM GEEN MENS MEER, MOET JE WETEN!
TOEN ER HIER IN DE BUURT GEEN GOUD MEER GEVONDEN WERD, TROKKEN ALLE GOUDZOEKERS NAAR ANDERE STREKEN... NOU, EN TOEN WAS ER VOOR EEN ZANGERES GEEN STUKJE DROOG BROOD MEER TE VERDIENEN...

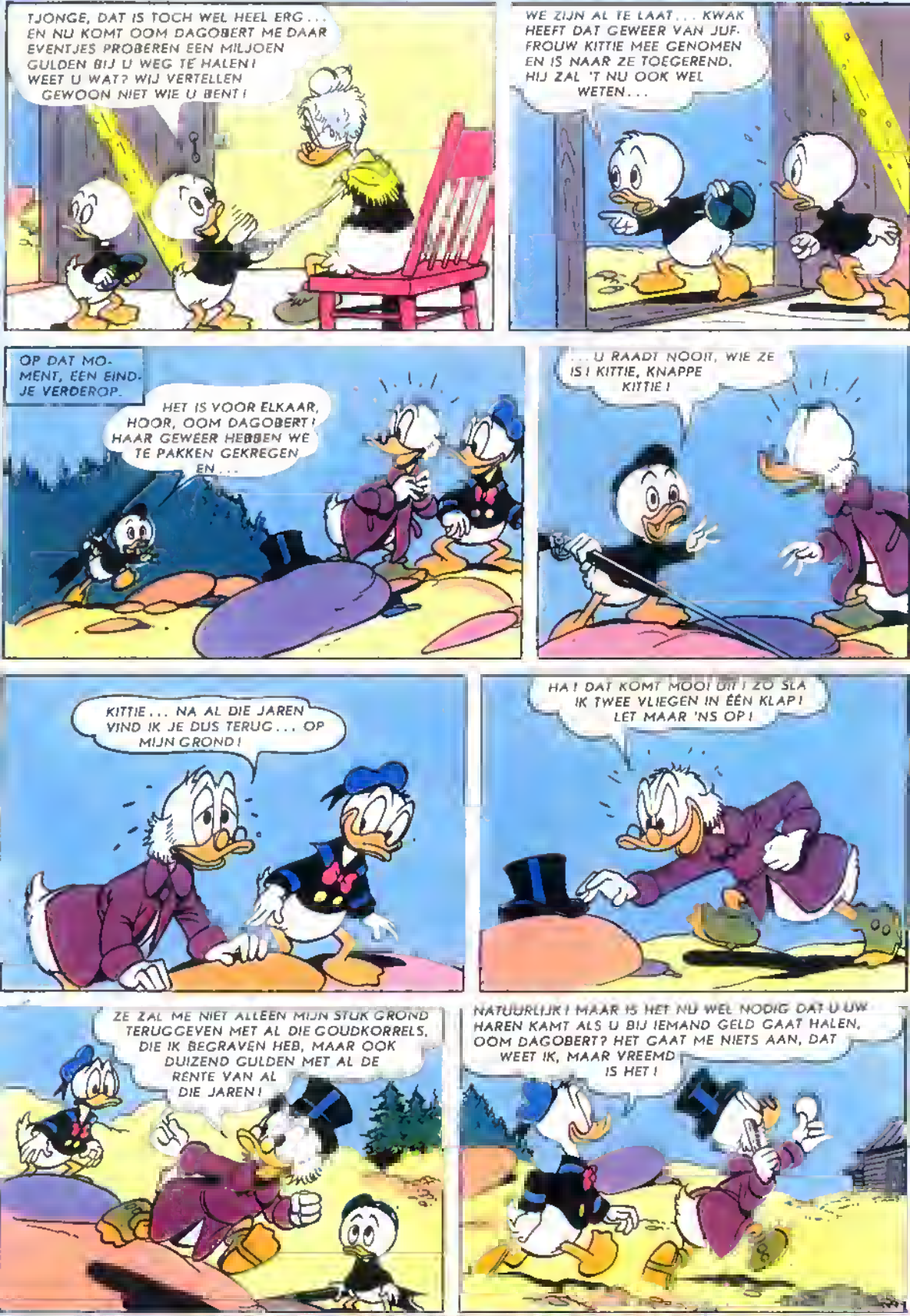
TJONGE, DAT IS TOCH WEL HEEL ERG . . . EN NU KOMT OOM DAGOBERT ME DAAR EVENTJES PROBEREN EEN MILJOEN GULDEN BIJ U WEG TE HALEN! WEET U WAT? WIJ VERTELLEN GEWOON NIET WIE U BENT!
WE ZIJN AL TE LAAT . . . KWAK HEEFT DAT GEWEER VAN JUF. FROUW KITTIE MEE GENOMEN EN IS NAAR ZE TOEGEREND. HIJ ZAL 'T NU OOK WEL WETEN . . .
OP DAT MO-MENT, EEN EIND-JE VERDEROP.
HET IS VOOR ELKAAR, HOOR, OOM DAGOBERT! HAAR GEWEER HEBBEN WE TE PAKKEN GEKREGEN EN . . .
. . . U RAADT NOOIT, WIE ZE IS! KITTIE, KNAPPE KITTIE!
KITTIE . . . NA AL DIE JAREN VIND IK JE DUS TERUG . . . OP MIJN GROND!
HA! DAT KOMT MOOI UIT! ZO SLA IK TWEE VLIEGEN IN ÉÉN KLAP! LET MAAR 'NS OP!
ZE ZAL ME NIET ALLEEN MIJN STUK GROND TERUGGEVEN MET AL DIE GOUDKORRELS, DIE IK BEGRAVEN HEB, MAAR OOK DUIZEND GULDEN MET AL DE RENTE VAN AL DIE JAREN!
NATUURLIJK! MAAR IS HET NU WEL NODIG DAT U UW HAREN KAMT ALS U BIJ IEMAND GELD GAAT HALEN, OOM DAGOBERT? HET GAAT ME NIETS AAN, DAT WEET IK, MAAR VREEMD IS HET!

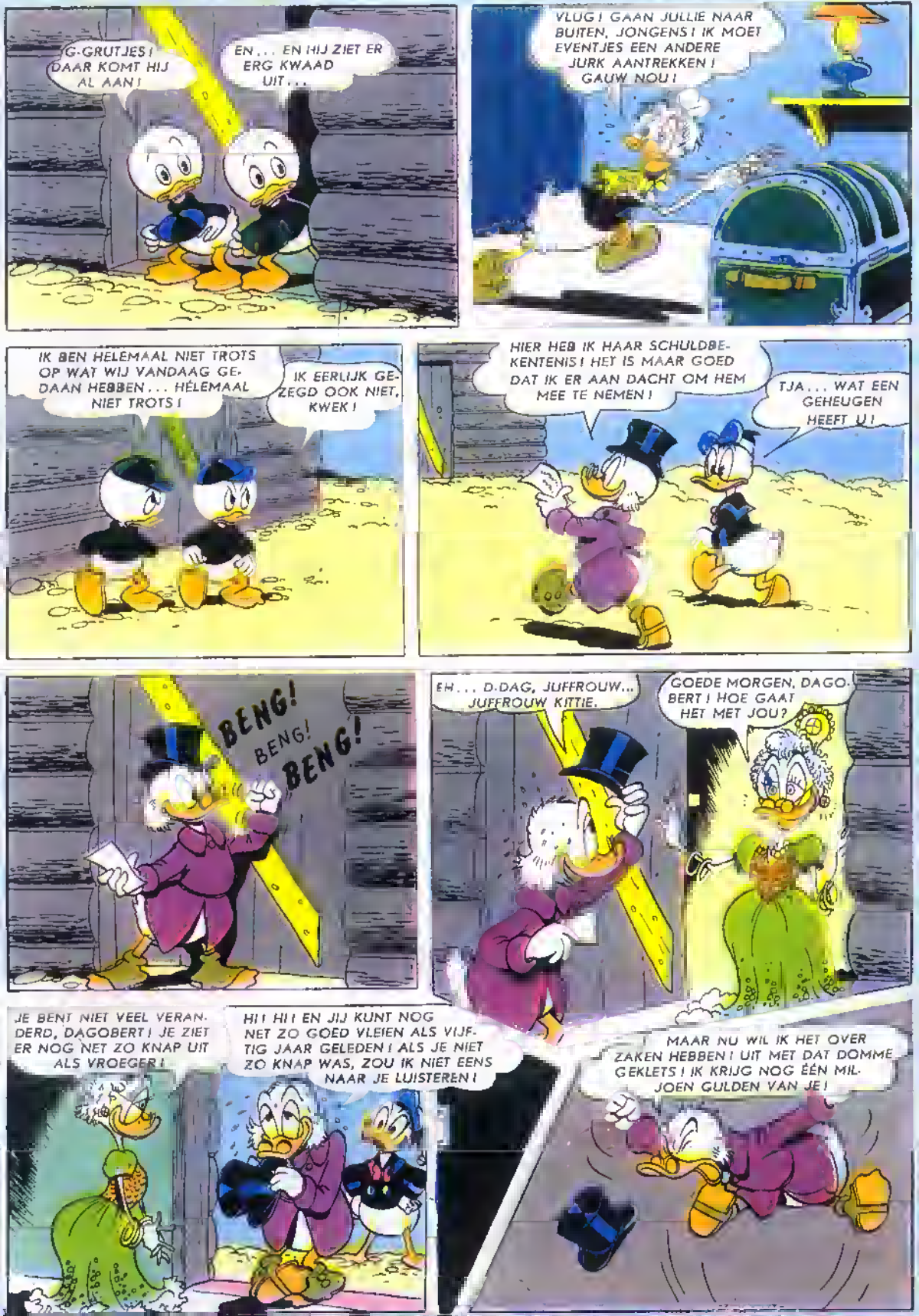
G-GRUTJES! DAAR KOMT HIJ AL AAN!
EN... EN HIJ ZIET ER ERG KWAAD UIT...
VLUG! GAAN JULLIE NAAR BUITEN, JONGENS! IK MOET EVENTJES EEN ANDERE JURK AANTREKKEN! GAUW NOU!
IK BEN HELEMAAL NIET TROTS OP WAT WIJ VANDAAG GEDAAN HEBBEN... HÉLEMAAL NIET TROTS!
IK EERLIJK GEZEGD OOK NIET, KWEK!
HIER HEB IK HAAR SCHULDBEKENTENIS! HET IS MAAR GOED DAT IK ER AAN DACHT OM HEM MEE TE NEMEN!
TJA... WAT EEN GEHEUGEN HEEFT U!
BENG! BENG! BENG!
EH... D-DAG, JUFFROUW... JUFFROUW KITTIE.
GOEDE MORGEN, DAGOBERT! HOE GAAT HET MET JOU?
JE BENT NIET VEEL VERANDERD, DAGOBERT! JE ZIET ER NOG NET ZO KNAP UIT ALS VROEGER!
HI! HI! EN JIJ KUNT NOG NET ZO GOED VLEIEN ALS VIJFTIG JAAR GELEDEN! ALS JE NIET ZO KNAP WAS, ZOU IK NIET EENS NAAR JE LUISTEREN!
MAAR NU WIL IK HET OVER ZAKEN HEBBEN! UIT MET DAT DOMME GEKLETS! IK KRIJG NOG ÉÉN MILJOEN GULDEN VAN JE!

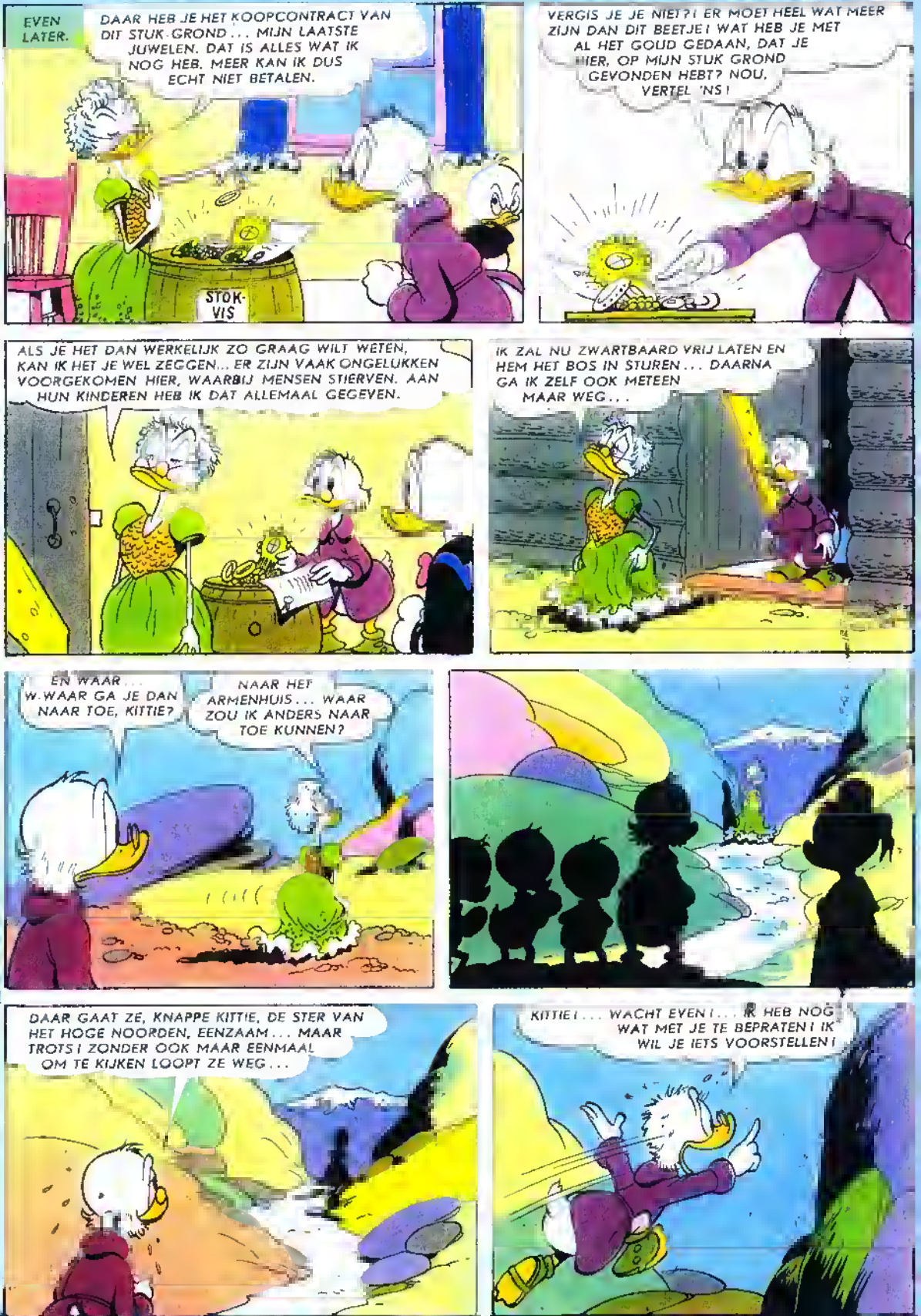
EVEN LATER.
DAAR HEB JE HET KOOPCONTRACT VAN DIT STUK GROND ... MIJN LAATSTE JUWELEN. DAT IS ALLES WAT IK NOG HEB. MEER KAN IK DUS ECHT NIET BETALEN.
STOK-VIS
VERGIS JE JE NIET?! ER MOET HEEL WAT MEER ZIJN DAN DIT BEETJE! WAT HEB JE MET AL HET GOUD GEDAAN, DAT JE HIER, OP MIJN STUK GROND GEVONDEN HEBT? NOU, VERTEL 'NS!
ALS JE HET DAN WERKELIJK ZO GRAAG WILT WETEN, KAN IK HET JE WEL ZEGGEN... ER ZIJN VAAK ONGELUKKEN VOORGEKOMEN HIER, WAARBIJ MENSEN STIERVEN. AAN HUN KINDEREN HEB IK DAT ALLEMAAL GEGEVEN.
IK ZAL NU ZWARTBAARD VRIJ LATEN EN HEM HET BOS IN STUREN ... DAARNA GA IK ZELF OOK METEEN MAAR WEG...
EN WAAR... W-WAAR GA JE DAN NAAR TOE, KITTIE?
NAAR HET ARMENHUIS ... WAAR ZOU IK ANDERS NAAR TOE KUNNEN?
DAAR GAAT ZE, KNAPPE KITTIE, DE STER VAN HET HOGE NOORDEN, EENZAAM ... MAAR TROTS! ZONDER OOK MAAR EENMAAL OM TE KIJKEN LOOPT ZE WEG ...
KITTIE! ... WACHT EVEN! ... IK HEB NOG WAT MET JE TE BEPRATEN! IK WIL JE IETS VOORSTELLEN!

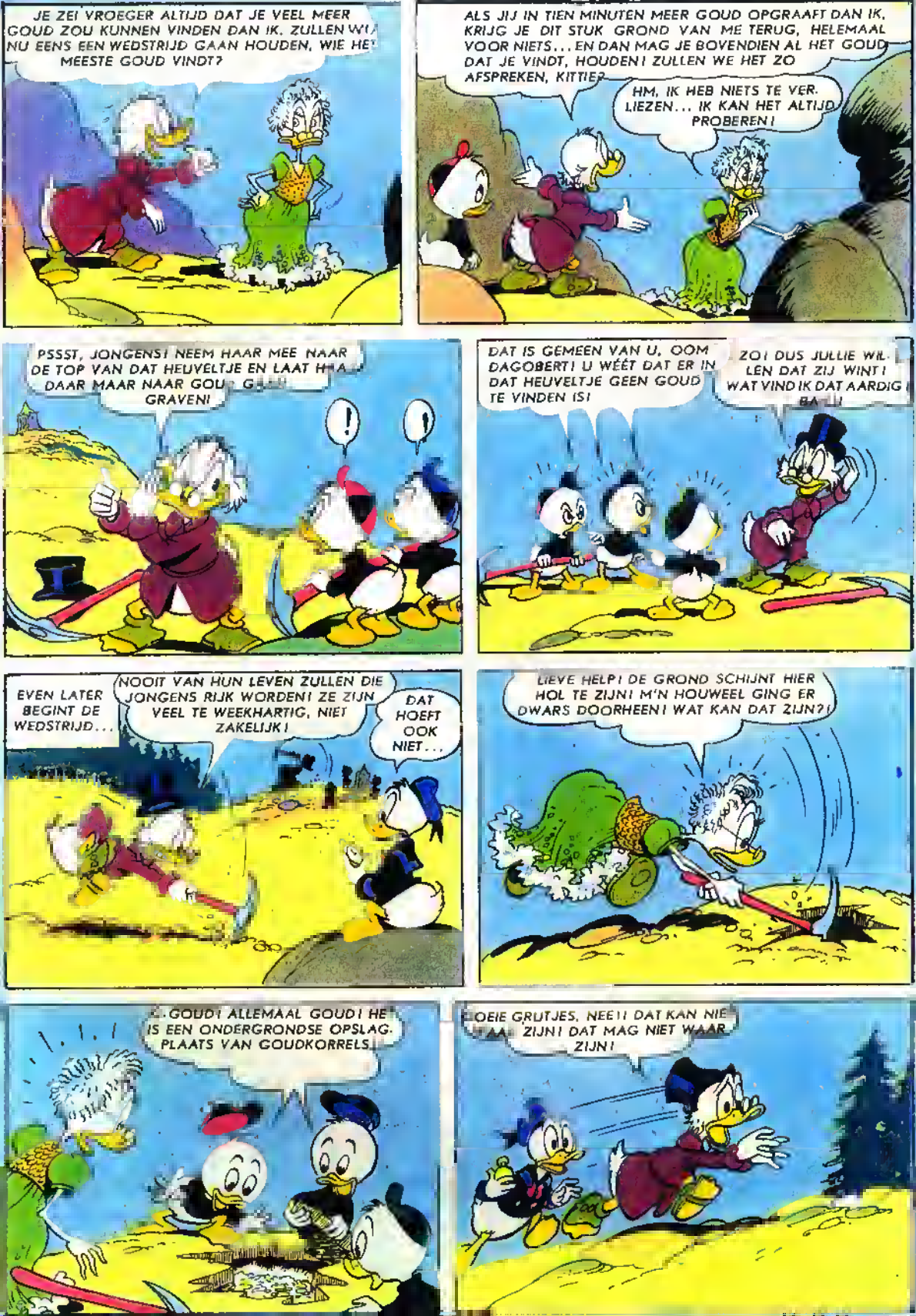
JE ZEI VROEGER ALTIJD DAT JE VEEL MEER GOUD ZOU KUNNEN VINDEN DAN IK. ZULLEN WE NU EENS EEN WEDSTRIJD GAAN HOUDEN, WIE HET MEESTE GOUD VINDT?
ALS JIJ IN TIEN MINUTEN MEER GOUD OPGRAAFT DAN IK, KRIJG JE DIT STUK GROND VAN ME TERUG, HELEMAAL VOOR NIETS... EN DAN MAG JE BOVENDIEN AL HET GOUD DAT JE VINDT, HOUDEN! ZULLEN WE HET ZO AFSPREKEN, KITTIE?
HM, IK HEB NIETS TE VERLIEZEN... IK KAN HET ALTIJD PROBEREN!
PSSST, JONGENS! NEEM HAAR MEE NAAR DE TOP VAN DAT HEUVELTJE EN LAAT HAAR DAAR MAAR NAAR GOUD GRAVEN!
DAT IS GEMEEN VAN U, OOM DAGOBERT! U WÉÉT DAT ER IN DAT HEUVELTJE GEEN GOUD TE VINDEN IS!
ZO! DUS JULLIE WILLEN DAT ZIJ WINT! WAT VIND IK DAT AARDIG VAN JU!
EVEN LATER BEGINT DE WEDSTRIJD...
NOOIT VAN HUN LEVEN ZULLEN DIE JONGENS RIJK WORDEN! ZE ZIJN VEEL TE WEEKHARTIG, NIET ZAKELIJK!
DAT HOEFT OOK NIET...
LIEVE HELP! DE GROND SCHIJNT HIER HOL TE ZIJN! M'N HOUWEEL GING ER DWARS DOORHEEN! WAT KAN DAT ZIJN?!
2... GOUD! ALLEMAAL GOUD! HET IS EEN ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATS VAN GOUDKORRELS!
OEIE GRUTJES, NEE!! DAT KAN NIET WAAR ZIJN! DAT MAG NIET WAAR ZIJN!

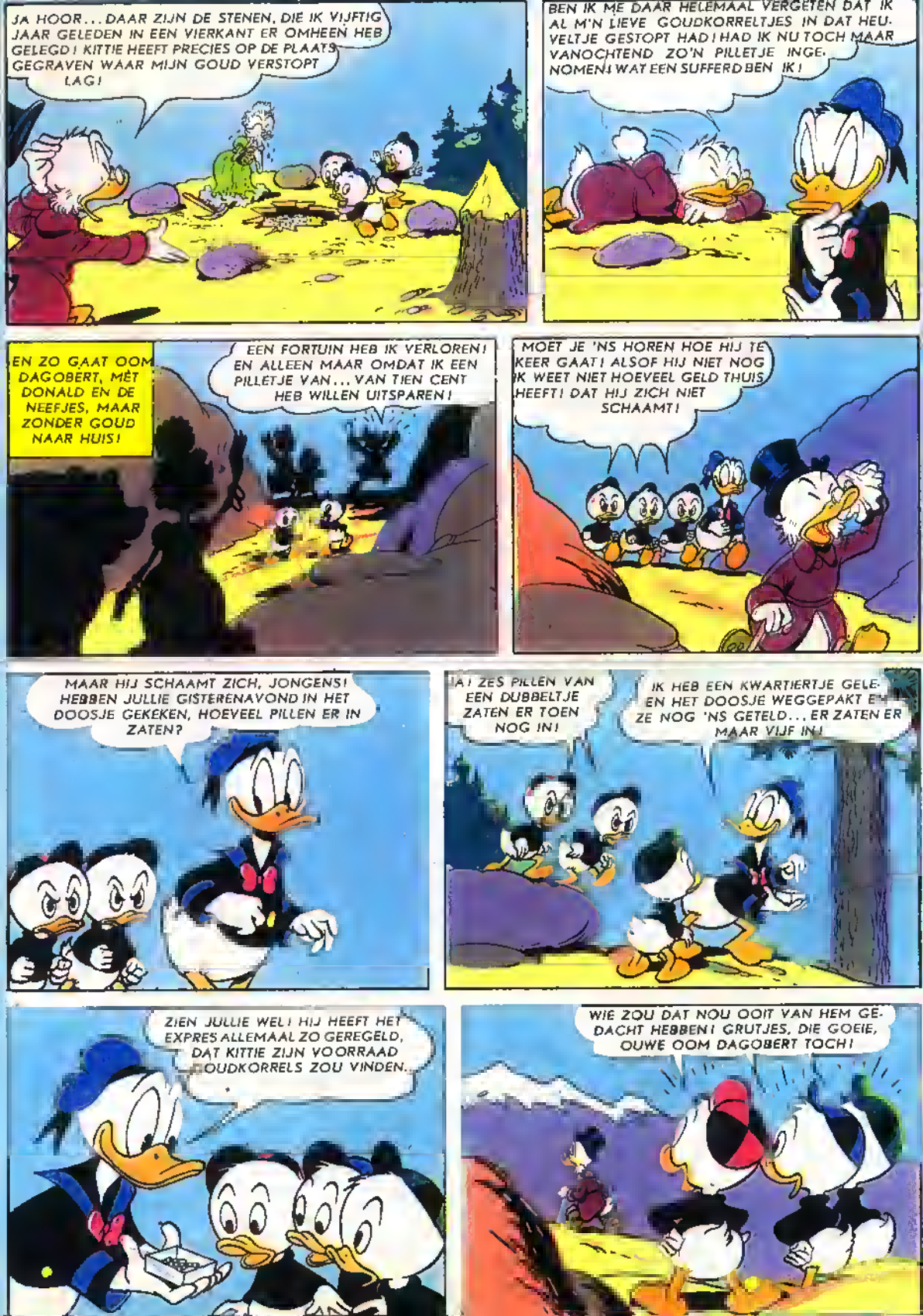
JA HOOR... DAAR ZIJN DE STENEN, DIE IK VIJFTIG JAAR GELEDEN IN EEN VIERKANT ER OMHEEN HEB GELEGD! KITTIE HEEFT PRECIES OP DE PLAATS GEGRAVEN WAAR MIJN GOUD VERSTOPT LAG!
BEN IK ME DAAR HELEMAAL VERGETEN DAT IK AL M'N LIEVE GOUDKORRELTJES IN DAT HEUVELTJE GESTOPT HAD! HAD IK NU TOCH MAAR VANOCHTEND ZO'N PILLETJE INGENOMEN! WAT EEN SUFFERD BEN IK!
EN ZO GAAT OOM DAGOBERT, MÉT DONALD EN DE NEEFJES, MAAR ZONDER GOUD NAAR HUIS!
EEN FORTUIN HEB IK VERLOREN! EN ALLEEN MAAR OMDAT IK EEN PILLETJE VAN... VAN TIEN CENT HEB WILLEN UITSPAREN!
MOET JE 'NS HOREN HOE HIJ TE KEER GAAT! ALSOF HIJ NIET NOG IK WEET NIET HOEVEEL GELD THUIS HEEFT! DAT HIJ ZICH NIET SCHAAMT!
MAAR HIJ SCHAAMT ZICH, JONGENS! HEBBEN JULLIE GISTERENAVOND IN HET DOOSJE GEKEKEN, HOEVEEL PILLEN ER IN ZATEN?
JA! ZES PILLEN VAN EEN DUBBELTJE ZATEN ER TOEN NOG IN!
IK HEB EEN KWARTIERTJE GELEDEN HET DOOSJE WEGGEPAKT EN ZE NOG 'NS GETELD... ER ZATEN ER MAAR VIJF IN!
ZIEN JULLIE WEL! HIJ HEEFT HET EXPRES ALLEMAAL ZO GEREGELD, DAT KITTIE ZIJN VOORRAAD GOUDKORRELS ZOU VINDEN.
WIE ZOU DAT NOU OOIT VAN HEM GEDACHT HEBBEN! GRUTJES, DIE GOEIE, OUWE OOM DAGOBERT TOCH!

TOM POES EN DE GRIFGULDERS

TIJDENS HUN REIS DOOR SPITSALIË WAREN HEER BOMMEL EN TOM POES TE GAST GEWEEST BIJ GROPA GRIFGULDER EN ZIJN ZOONS. MAAR DE GASTVRIJHEID VAN DEZE BERGBEWONERS WAS ZO OVERSTELPEND EN DRUKKEND, DAT HET EEN WARE RAMP WAS. WANHOPIG NAMEN DE TWEE VRIENDEN DE VLUCHT EN NA EEN LANGE ZWERFTOCHT BEREIKTEN ZE VERMOEID HET PLAATSJE GULDERVELD. IN DEZE BESCHAAFDE OMGEVING HOOPTE HEER BOMMEL VERSCHOOND TE BLIJVEN VAN AL TE HEVIGE GASTVRIJHEID.

EVEN LACHEN!
SOUVENIRS
WIJ DRAGEN ONZE KLANTEN OP DE HANDEN. DAT ZAL DE FOTO DAN OOK DUIDELIJK AANTONEN.
M-MAAR IK WIL... GRRR ... GEEN FOTO!
WAT? DAT IS VRESELIJK!
WOHO.. WAUW..!
DAN ZIJN WE GERUINEERD!
HIJ HEEFT DE HOED EN DE BAARD VERNIELD.
EEN SCHADEPOST VAN MINSTENS HONDERD FLORIJNEN.
HAAL DE POLITIE!
WAT GEBEURT HIER?
LATEN WE EEN SCHANDAAL VERMIJDEN, HEER OLLIE. U KUNT BETER BETALEN.
VOORUIT DAN MAAR.
HEER BOMMEL OVERHANDIGDE EEN FLINKE SCHADEVERGOEDING EN HET TWEETAL VERWIJDERDE ZICH NU HAASTIG.
SCHANDELIJKE AFZETTERIJ! BAH..!
KIJK, EEN RILLETARIA! WAT ZOU DAT ZIJN?

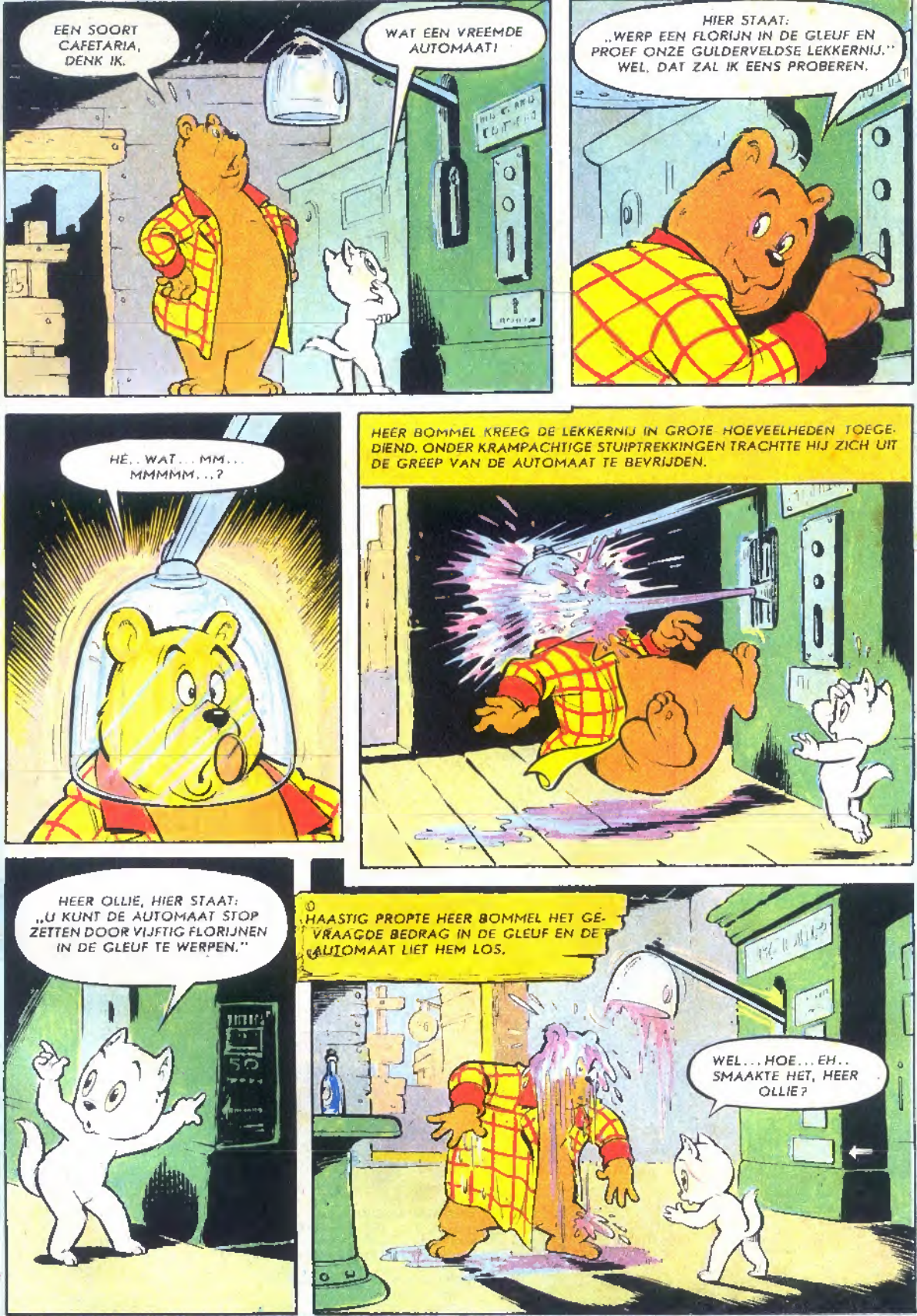
EEN SOORT CAFETARIA, DENK IK.
WAT EEN VREEMDE AUTOMAAT!
HIER STAAT: „WERP EEN FLORIJN IN DE GLEUF EN PROEF ONZE GULDERVELDSE LEKKERNIJ." WEL, DAT ZAL IK EENS PROBEREN.
HÉ.. WAT... MM... MMMMM...?
HEER BOMMEL KREEG DE LEKKERNIJ IN GROTE HOEVEELHEDEN TOEGEDIEND. ONDER KRAMPACHTIGE STUIPTREKKINGEN TRACHTTE HIJ ZICH UIT DE GREEP VAN DE AUTOMAAT TE BEVRIJDEN.
HEER OLLIE, HIER STAAT: „U KUNT DE AUTOMAAT STOP ZETTEN DOOR VIJFTIG FLORIJNEN IN DE GLEUF TE WERPEN."
HAASTIG PROPTE HEER BOMMEL HET GEVRAAGDE BEDRAG IN DE GLEUF EN DE AUTOMAAT LIET HEM LOS.
WEL... HOE... EH.. SMAAKTE HET, HEER OLLIE?

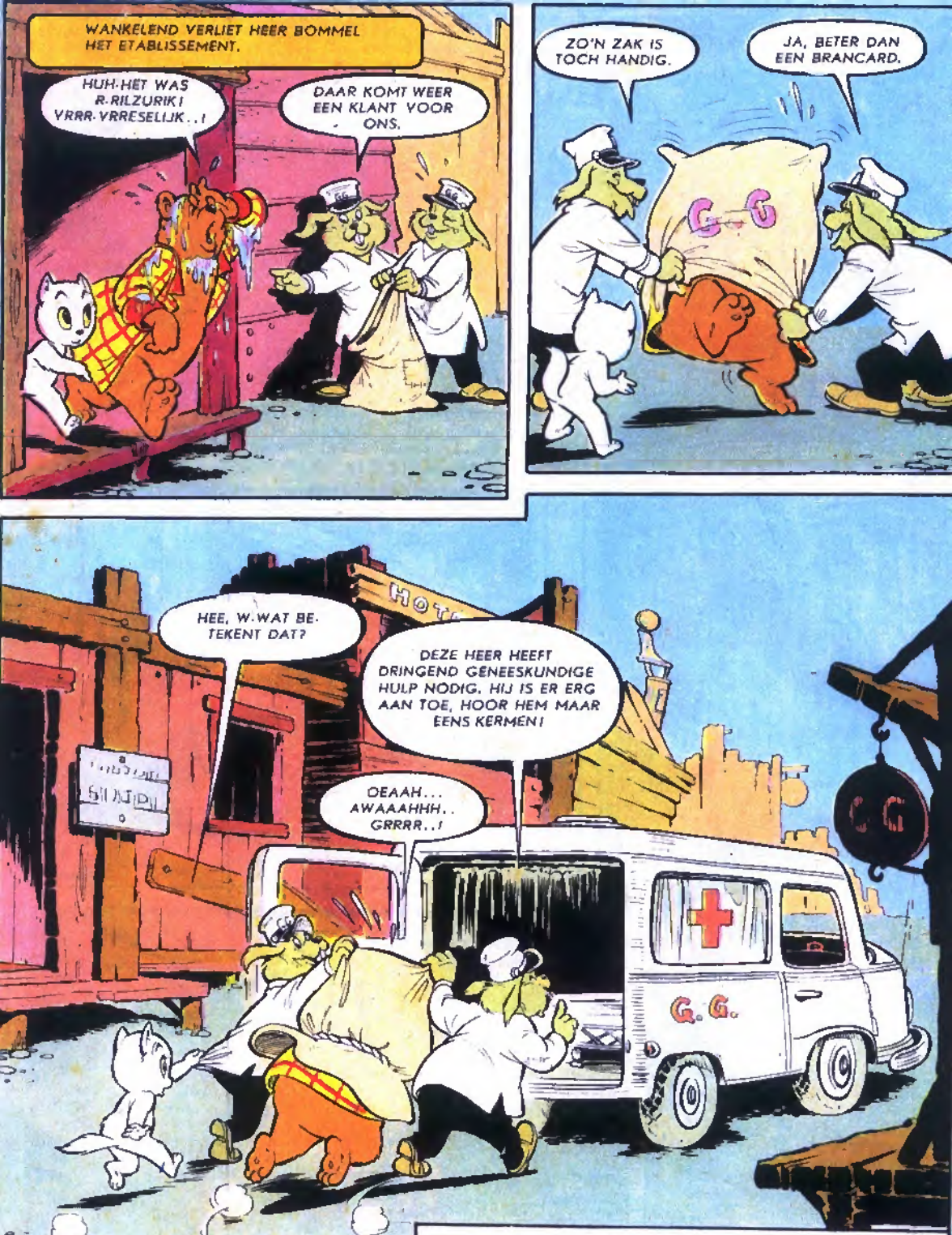

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497, Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen, Telefoon 396164, P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.